

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982

רבדים בחקיקה

בתי משפט וסדרי דין – סדר דין פלילי

עונשין ומשפט פלילי – סדר דין פלילי

תוכן ענינים

7	Go	פרק א': הוראות כלליות	
10	Go	הגדרות	סעיף 1
10	Go	תחילה	סעיף 2
10	Go	סדרי דין באין הוראות	סעיף 3
10	Go	אי צירוף תביעה אזרחית	סעיף 4
10	Go	אין דנים פעמיים בשל מעשה אחד	סעיף 5
10	Go	סמכות מקומית	סעיף 6
11	Go	סמכות בצירוף אישומים או נאשמים	סעיף 7
11	Go	סמכות באין אחיזה בשום מקום	סעיף 8
11	Go	התיישנות עבירות	סעיף 9
11	Go	התיישנות ענשים	סעיף 10
11	Go	פרק ב': בעלי הדין וייצוגם	
11	Go	המאשים המדינה	סעיף 11
11	Go	התובעים	סעיף 12
12	Go	העמדת סניגור	סעיף 13
12	Go	סייג לבחירת סניגור	סעיף 14
12	Go	מינוי סניגור מטעם בית המשפט	סעיף 15
13	Go	הודעה בדבר נאשם הצפוי למאסר בפועל	סעיף 15א
13	Go	איסור הטלת עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג	סעיף 15ב
13	Go	תפקידי סניגור שמינהו בית המשפט	סעיף 16
13	Go	הפסקת ייצוג של סניגור	סעיף 17
13	Go	חילוף סניגורים	סעיף 18
13	Go	הוצאות ההגנה	סעיף 19
13	Go	איסור קבלת שכר	סעיף 20
14	Go	פרק ג': מעצר הנאשם ושחרורו	
16	Go	פרק ד': הליכים שלפני המשפט	
16	Go	תלונה	סעיף 58
16	Go	חקירת המשטרה	סעיף 59
16	Go	החלטה שלא לחקור בעבירות מין או אלימות כלפי בן זוג	סעיף 59א
16	Go	העברת חומר חקירה לתובע	סעיף 60
17	Go	יידוע על העברת חומר חקירה לתובע בעבירת פשע	סעיף 60א
18	Go	המשך החקירה	סעיף 61
18	Go	העמדה לדין וסגירת תיק	סעיף 62
18	Go	סגירת תיק בעבירת מין או אלימות כלפי בן זוג	סעיף 62א
19	Go	הודעה על החלטה שלא לחקור או להעמיד לדין	סעיף 63

19	Go	ערר	סעיף 64
19	Go	מועד לערר	סעיף 65
19	Go	מתן החלטה בערר	סעיף 65א
19	Go	הודעה על החלטה בערר	סעיף 65ב
19	Go	ללא כותרת	סעיף 66
19	Go	כתב אישום	סעיף 67
19	Go	קובלנה	סעיף 68
20	Go	קובלנות על עובדי המדינה	סעיף 69
20	Go	דין קובלנה	סעיף 70
20	Go	התביעה בקובלנה	סעיף 71
20	Go	החלפת קובלנה בכתב אישום	סעיף 72
20	Go	העמדת הדיון בקובלנה	סעיף 73
20	Go	עיון בחומר החקירה	סעיף 74
20	Go	דרכי העיון וההעתקה	סעיף 75
20	Go	עונשין	סעיף 76
20	Go	סייג להבאת ראיות	סעיף 77
20	Go	חומר סודי	סעיף 78
21	Go	המצאת ראיות שבידי קובל	סעיף 79
21	Go	סייג לזכות העיון בחומר הראיות	סעיף 80
21	Go	שמירת דין	סעיף 81
21	Go	הגדרות	סעיף 82
21	Go	עיון בעדויות מומחים של הסניגוריה	סעיף 83
21	Go	סייג להבאת ראיות	סעיף 84
21	Go	תוכן כתב האישום	סעיף 85
21	Go	צירוף אישומים	סעיף 86
21	Go	צירוף נאשמים	סעיף 87
21	Go	הפרדת המשפט	סעיף 88
22	Go	כתב אישום חדש בהפרדת המשפט	סעיף 89
22	Go	איחוד משפטים	סעיף 90
22	Go	תיקון כתב אישום בידי התובע	סעיף 91
22	Go	תיקון כתב אישום בידי בית המשפט	סעיף 92
22	Go	חזרה מאישום	סעיף 93
22	Go	תוצאות חזרה מאישום	סעיף 94
22	Go	התליית הליכים	סעיף 94א
22	Go	הזמנה למשפט	סעיף 95
23	Go	תוכן ההזמנה	סעיף 96
23	Go	הודעה על דחיית מועד	סעיף 97
23	Go	צורת ההזמנה	סעיף 98
23	Go	צו הבאה	סעיף 99
23	Go	תחולת סעיפים אחרים	סעיף 100
23	Go	מסירה עם מעצר	סעיף 101
23	Go	שחרור בערובה	סעיף 102
23	Go	הבאה לבית המשפט	סעיף 103
23	Go	תפיסת נכסי נאשם שנמלט	סעיף 104
23	Go	פירושים	סעיף 105
23	Go	הזמנת עד	סעיף 106
24	Go	צורת ההזמנה ותכנה	סעיף 107
24	Go	צו להמצאת מסמכים ומוצגים	סעיף 108
24	Go	הזמנת עד על אתר	סעיף 109

24	Go	עד שנבצר ממנו לבוא לבית המשפט	סעיף 110
24	Go	מומחה מטעם בית המשפט	סעיף 111
24	Go	ללא כותרת	סעיף 112
24	Go	ללא כותרת	סעיף 113
24	Go	הגדרות	סעיף 116
24	Go	גביה מוקדמת של עדות	סעיף 117
24	Go	גביה מוקדמת של עדות של ילד	סעיף 117א
25	Go	עדות מוקדמת של אדם עם מוגבלות	סעיף 117ב
25	Go	נוכחות בעלי דין	סעיף 118
25	Go	סדרי גביית העדות	סעיף 119
25	Go	חתימת הפרוטוקול	סעיף 120
25	Go	תיעוד חזותי של עדות מוקדמת	סעיף 120א
25	Go	העדות כראיה במשפט	סעיף 121
25	Go	עדות שנגבתה שלא בפני בעל דין	סעיף 122
26	Go	הודיה בכתב	סעיף 123
26	Go	הודיה בכתב אינה מונעת טענות מקדמיות	סעיף 124
26	Go	פרק ה': הליכי המשפט	
26	Go	רציפות המשפט	סעיף 125
26	Go	נוכחות הנאשם	סעיף 126
26	Go	נוכחות מורשים של תאגיד	סעיף 127
26	Go	שפיטה לא בפני הנאשם בתחילת המשפט	סעיף 128
26	Go	אין לגזור מאסר לא בפני הנאשם	סעיף 129
26	Go	דרכי הטלת מאסר במקום קנס	סעיף 129א
27	Go	שפיטת נאשם שלא התייצב בהמשך המשפט	סעיף 130
27	Go	הודעת ההליכים לנידון שלא בפניו	סעיף 131
27	Go	שפיטה שלא בפני הנאשם מטעמי בריאות	סעיף 132
28	Go	העדר תובע	סעיף 133
28	Go	ניהול פרוטוקול	סעיף 134
28	Go	רישום הפרוטוקול	סעיף 135
28	Go	צירוף מסמכים לפרוטוקול	סעיף 136
28	Go	תיקון פרוטוקול	סעיף 137
28	Go	רישום תיקון	סעיף 138
28	Go	הפרוטוקול ראיה לכאורה	סעיף 139
28	Go	מתרגם לנאשם	סעיף 140
28	Go	ראיה שלא בעברית	סעיף 141
28	Go	שכרו של מתרגם	סעיף 142
28	Go	תחילת המשפט	סעיף 143
28	Go	דיון מקדמי	סעיף 143א
29	Go	הסכמה בדבר עובדות וראיות	סעיף 144
29	Go	הסברת זכויות הנאשם להגנתו	סעיף 145
29	Go	מועד לטענת פסלות	סעיף 146
29	Go	ערעור על החלטה בטענת פסלות	סעיף 147
30	Go	סייג לטענת פסלות	סעיף 148
30	Go	טענות מקדמיות	סעיף 149
30	Go	דיון בטענה מקדמית	סעיף 150
30	Go	טענות מקדמיות בשלב אחר של המשפט	סעיף 151
30	Go	תשובת הנאשם לאישום	סעיף 152
31	Go	חזרה מהודיה	סעיף 153
31	Go	דין עובדה שהודו בה	סעיף 154

31	Go	פסק דין של נאשם שהודה	סעיף 155
31	Go	פרשת התביעה	סעיף 156
31	Go	סיום פרשת התביעה	סעיף 157
31	Go	זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה	סעיף 158
31	Go	פרשת ההגנה	סעיף 159
31	Go	סדר הפתיחה והבאת ראיות של נאשמים אחדים	סעיף 160
31	Go	דבר הנאשם	סעיף 161
31	Go	שתיקת הנאשם	סעיף 162
32	Go	סייג לחקירת נאשם	סעיף 163
32	Go	סיום פרשת ההגנה	סעיף 164
32	Go	ראיות נוספות מטעם התובע	סעיף 165
32	Go	סתירת ראיות נוספות	סעיף 166
32	Go	ראיות מטעם בית המשפט	סעיף 167
32	Go	סתירת ראיות מטעם בית המשפט	סעיף 168
32	Go	סיכומים לענין האשמה	סעיף 169
32	Go	נאשם שאינו מסוגל לעמוד בדין	סעיף 170
32	Go	נאשם ששב להיות מסוגל לעמוד בדין	סעיף 171
32	Go	עדים יעידו זה שלא בפני זה	סעיף 172
32	Go	אזהרת עד	סעיף 173
32	Go	חקירת עד בידי בעלי הדין	סעיף 174
32	Go	חקירה בידי בית המשפט	סעיף 175
32	Go	חקירה נוספת בידי בעלי הדין	סעיף 176
32	Go	עדים במשפט של נאשמים אחדים	סעיף 177
33	Go	עד תביעה שלא נקרא להעיד	סעיף 178
33	Go	עד עויין	סעיף 179
33	Go	זכות חקירה שכנגד במקרים מסויימים	סעיף 180
33	Go	עדות מטעם בית המשפט	סעיף 181
33	Go	מועד למתן הכרעת דין	סעיף 181א
33	Go	הכרעת הדין	סעיף 182
33	Go	נימוקים בזיכוי	סעיף 183
33	Go	הרשעה בעבירה על פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום	סעיף 184
33	Go	הרשעה בעבירה שאינה בתחום הסמכות	סעיף 185
33	Go	הרשעה בעבירות אחדות	סעיף 186
33	Go	ראיות לקביעת העונש	סעיף 187
34	Go	דרכי הוכחה	סעיף 188
34	Go	דברי הנאשם וראיותיו	סעיף 189
35	Go	ראיות נוספות לקביעת העונש	סעיף 190
35	Go	גילוי תסקיר ותוצאות בדיקות וחקירות	סעיף 191
35	Go	גילוי תסקיר לפי סעיף 187	סעיף 191א
35	Go	סיכומים לענין העונש	סעיף 192
35	Go	ביטול הרשעה	סעיף 192א
35	Go	גזר הדין	סעיף 193
35	Go	שמירת דינים	סעיף 194
35	Go	פסק הדין	סעיף 195
35	Go	הסברה על זכות ערעור	סעיף 196
35	Go	פרק ו': ערעור	
35	Go	פירושים	סעיף 197
35	Go	הגשת ערעור	סעיף 198
35	Go	תקופת ערעור	סעיף 199

35	Go	תקופת ערעור כשפסק הדין ניתן שלא בפני הנאשם	סעיף 200
36	Go	הארכת מועדים	סעיף 201
36	Go	ערעור אוטומטי	סעיף 202
36	Go	נימוקי ערעור	סעיף 203
36	Go	תיקון הודעת ערעור ונימוקיו	סעיף 204
36	Go	דיון לפי בקשת רשות	סעיף 205
36	Go	חזרה מערעור	סעיף 206
36	Go	איחוד ערעורים	סעיף 207
36	Go	דיון בפני בעלי הדין	סעיף 208
36	Go	ביטול דחיית הערעור	סעיף 208א
36	Go	טענת פסלות שופט בערעור	סעיף 209
36	Go	סדר הטענות בערעור	סעיף 210
36	Go	גביית ראיות	סעיף 211
36	Go	שינוי במסקנות	סעיף 212
36	Go	סמכות בית המשפט שלערעור	סעיף 213
37	Go	ראיות במשפט שהוחזר	סעיף 214
37	Go	דחיית ערעור על אף טענה שנתקבלה	סעיף 215
37	Go	הרשעה בעבירה שונה	סעיף 216
37	Go	תנאי להגדלת העונש	סעיף 217
37	Go	קריאת פסק דין בערעור	סעיף 218
37	Go	הסברת זכות הערעור	סעיף 219
37	Go	מתן הוראות אחרות	סעיף 220
37	Go	פרק ז': סדרי דין מיוחדים בעבירות קנס	
37	Go	קביעת עבירות קנס	סעיף 221
37	Go	ברירת קנס	סעיף 222
38	Go	עבירת קנס נמשכת	סעיף 222א
38	Go	תשלום הקנס	סעיף 223
38	Go	אי תשלום הקנס	סעיף 224
38	Go	כתב אישום בעבירות קנס	סעיף 225
38	Go	מועדי המצאה בעבירות קנס	סעיף 225א
38	Go	אי תחולת חוק הנוער	סעיף 226
39	Go	תחולה	סעיף 227
39	Go	ברירת משפט	סעיף 228
39	Go	תשלום הקנס	סעיף 229
40	Go	ייעוד קנסות לרשות מקומית	סעיף 229א
40	Go	הזמנה למשפט	סעיף 230
40	Go	פרק ח': הוראות שונות	
40	Go	עיכוב הליכים	סעיף 231
41	Go	חידוש הליכים	סעיף 232
41	Go	המשך משפט בפני שופט אחר	סעיף 233
41	Go	שינוי בהרכב חבר השופטים	סעיף 234
41	Go	סמכות שופט ואב בית דין	סעיף 235
41	Go	מות הנאשם	סעיף 236
41	Go	המצאת מסמכים	סעיף 237
42	Go	פגמים שאינם פוגמים בדין	סעיף 238
42	Go	סדרי הזמנה בעבירות קלות	סעיף 239
42	Go	מסירת הודעה בעבירות תעבורה	סעיף 239א
42	Go	חזקת מסירה לעניין נהיגה בזמן פסילה	סעיף 239ב
42	Go	סדרי דין מיוחדים בעבירות קלות	סעיף 240

43	Go	חוקרים ותובעים לפי חיקוק אחר	סעיף 241
43	Go	סמכות פרקליט מחוז	סעיף 242
43	Go	אצילת סמכויות היועץ המשפטי לממשלה	סעיף 242א
43	Go	שמירת דינים	סעיף 243
43	Go	ביצוע ותקנות	סעיף 244
43	Go	תחילה	סעיף 245
47	Go	תוספת שניה	

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 *

פרק א': הוראות כלליות

- * פורסם ס"ח תשמ"ב מס' 1043 מיום 1.3.1982 עמ' 43. ת"ט דפוס ס"ח תשמ"ב מס' 1052 מיום 1.6.1982 עמ' 170 – פריט 2. ס"ח תשמ"ב מס' 1054 מיום 22.7.1982 עמ' 176. ת"ט ס"ח תשמ"ה מס' 1128 מיום 31.12.1984 עמ' 14. הנוסח המשולב בא במקום חוק סדר הדין הפלילי תשכ"ה-1965 ובמקום חוק ביטול התיישנות בפשעים נגד האנושות, תשכ"ו-1966. תחילתו ביום 1.7.1982.
- תוקן ס"ח תשמ"ב מס' 1048 מיום 30.3.1982, עמ' 96 (ה"ח תשמ"ב מס' 1575 עמ' 120) – תיקון מס' 1 בסעיף 2 לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 14) (תיקון), תשמ"ב-1982; תחילתו ביום 24.3.1982.
- ס"ח תשמ"ב מס' 1057 מיום 4.8.1982 עמ' 195 (ה"ח תשמ"ב מס' 1578 עמ' 180) – תיקון מס' 2 בסעיף 12 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 15), תשמ"ב-1982; תחילתו ביום 1.9.1982.
- ק"ת תשמ"ג מס' 4501 מיום 7.6.1983 עמ' 1503 – צו תשמ"ג-1983 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ג-1983.
- ס"ח תשמ"ג מס' 1088 מיום 28.7.1983 עמ' 130 (ה"ח תשמ"ג מס' 1606 עמ' 36) – תיקון מס' 3 בסעיף 2 לחוק העונשין (תיקון מס' 18), תשמ"ג-1983.
- ס"ח תשמ"ג מס' 1090 מיום 4.8.1983 עמ' 145 (ה"ח תשמ"ג מס' 1630 עמ' 186) – תיקון מס' 4 בסעיף 9 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים (תיקון), תשמ"ג-1983.
- ק"ת תשמ"ד: מס' 4594 מיום 12.2.1984 עמ' 948 – צו תשמ"ד-1984 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ד-1984; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו. מס' 4674 מיום 29.7.1984 עמ' 2065 – צו (מס' 2) תשמ"ד-1984 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות) (מס' 2), תשמ"ד-1984; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשמ"ד מס' 1118 מיום 7.6.1984 עמ' 145 (ה"ח תשמ"ד מס' 1665 עמ' 164) – תיקון מס' 5 בסעיף 21 לחוק שמירת הנקיין, תשמ"ד-1984; תחילתו 60 ימים מיום פרסומו.
- ק"ת תשמ"ה מס' 4786 מיום 31.3.1985 עמ' 999 – צו תשמ"ה-1985 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ה-1985; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשמ"ה מס' 1149 מיום 3.7.1985 עמ' 140 (ה"ח תשמ"ה מס' 1709 עמ' 72) – תיקון מס' 6 בסעיף 13 לחוק בתי המשפט (תיקון), תשמ"ה-1985.
- ק"ת תשמ"ו מס' 4885 מיום 20.12.1985 עמ' 299 – צו תשמ"ו-1985 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ו-1985; תחילתו ביום 1.1.1986.
- ק"ת תשמ"ז מס' 5001 מיום 29.1.1987 עמ' 358 – צו תשמ"ז-1987 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ז-1987; תחילתו ביום 1.2.1987.
- ס"ח תשמ"ז מס' 1213 מיום 9.4.1987 עמ' 112 (ה"ח תשמ"ה מס' 1703 עמ' 30) – תיקון מס' 7.
- ס"ח תשמ"ח מס' 1246 מיום 31.3.1988 עמ' 66 (ה"ח תשמ"ז מס' 1814 עמ' 114, ה"ח תשמ"ח מס' 1872 עמ' 133) – תיקון מס' 8 בסעיף 22 לחוק העונשין (תיקון מס' 23), תשמ"ח-1988.
- ס"ח תשמ"ח מס' 1256 מיום 21.7.1988 עמ' 121 (ה"ח תשמ"ח מס' 1884 עמ' 190) – תיקון מס' 9 בסעיף 15 לחוק מניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים, תשמ"ח-1988; תחילתו ביום 1.1.1990.
- ס"ח תשמ"ח מס' 1261 מיום 27.7.1988 עמ' 184 (ה"ח תשמ"ז מס' 1836 עמ' 263) – תיקון מס' 10 [במקור מס' 9].
- ק"ת תשמ"ט מס' 5209 מיום 8.8.1989 עמ' 1234 – צו תשמ"ט-1989 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ט-1989; תחילתו ביום 1.9.1989.
- ס"ח תש"ן מס' 1311 מיום 22.3.1990 עמ' 110 (ה"ח תשמ"ט מס' 1937 עמ' 102) – תיקון מס' 11; תחילתו 90 ימים מיום פרסומו ור' סעיף 7 לענין הוראות מעבר.
- ס"ח תשנ"א מס' 1352 מיום 28.3.1991 עמ' 140 (ה"ח תש"ן מס' 2002 עמ' 232) – תיקון מס' 12 בסעיף 15 בחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991; תחילתו 90 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשנ"א מס' 1361 מיום 26.6.1991 עמ' 182 (ה"ח תשנ"א מס' 2030 עמ' 120) – תיקון מס' 13 בסעיף 5 לחוק המים (תיקון מס' 7), תשנ"א-1991; תחילתו ביום 1.7.1991.
- ס"ח תשנ"ב מס' 1383 מיום 13.2.1992 עמ' 70 (ה"ח תשנ"א מס' 2070 עמ' 319) – תיקון מס' 14 בסעיף 16 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 15), תשנ"ב-1992.
- ק"ת תשנ"ג מס' 5506 מיום 4.3.1993 עמ' 486 – צו תשנ"ג-1983 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשנ"ג-1993; תחילתו ביום 15.4.1993.
- ס"ח תשנ"ג מס' 1422 מיום 11.6.1993 עמ' 118 – (ה"ח תשנ"א מס' 2068 עמ' 312) – תיקון מס' 15 בסעיף 17 לחוק איסוף ופינוי פסולת למיחזור, תשנ"ג-1993; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו.

- [ס"ח תשנ"ד מס' 1445](#) מיום 9.1.1994 עמ' 49 ([ה"ח תשנ"ד מס' 2212](#) עמ' 16) – תיקון מס' 16 בסעיף 15 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), תשנ"ד-1994.
- [ס"ח תשנ"ד מס' 1447](#) מיום 18.1.1994 עמ' 59 ([ה"ח תשנ"ב מס' 2127](#) עמ' 298) – תיקון מס' 17 בסעיף 20 לחוק צער בעלי חיים, תשנ"ד-1994.
- [ס"ח תשנ"ה מס' 1511](#) מיום 23.3.1995 עמ' 152 ([ה"ח תשנ"ד מס' 2290](#) עמ' 534) – תיקון מס' 18 בסעיף 3 בחוק לתיקון סדרי הדין (חקירת עדים) (תיקון מס' 2), תשנ"ה-1995; תחילתו ביום 1.1.1997 ור' סעיף 4 לענין שמירת דינים.
- [ס"ח תשנ"ה מס' 1514](#) מיום 31.3.1995 עמ' 164 ([ה"ח תשנ"ג מס' 2194](#) עמ' 274) – תיקון מס' 19; ר' סעיף 26 לענין הוראת שעה.
- [ס"ח תשנ"ה מס' 1519](#) מיום 11.4.1995 עמ' 198 ([ה"ח תשנ"ד מס' 2285](#) עמ' 515, 516) – תיקון מס' 20 בסעיף 3 לחוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 36), תשנ"ה-1995; תחילתו 90 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשנ"ה מס' 1535](#) מיום 3.8.1995 עמ' 374 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2339](#) עמ' 188) – תיקון מס' 21 בסעיף 3 לחוק העונשין (תיקון מס' 42), תשנ"ה-1995.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1551](#) מיום 30.11.1995 עמ' 12 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2410](#) עמ' 502, [ה"ח תשנ"ה מס' 2414](#) עמ' 522) – תיקון מס' 22 בסעיף 24 לחוק הסניגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1583](#) מיום 21.3.1996 עמ' 240 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2425](#) עמ' 574, [ה"ח תשנ"ו מס' 2484](#) עמ' 444) – תיקון מס' 23; ר' סעיפים 3, 4 לענין תחילה והוראת מעבר.
- [ק"ת תשנ"ו מס' 5760](#) מיום 11.6.1996 עמ' 994 – צו תשנ"ו-1996 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשנ"ו-1996; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1592](#) מיום 12.5.1996 עמ' 350 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2366](#) עמ' 306) – תיקון מס' 24 בסעיף 41 [הוחלף בתיקון לסעיף 76] לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996; תחילתו שנה מיום פרסומו. תוקן [ס"ח תשנ"ז מס' 1621](#) מיום 10.4.1997 עמ' 125 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2366](#) עמ' 306) – (תיקון מס' 24) (תיקון) בסעיפים 13, 14 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תיקון), תשנ"ז-1997; ר' סעיף 23 לענין תחילה.
- [ס"ח תשנ"ז מס' 1622](#) מיום 10.4.1997 עמ' 149 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2537](#) עמ' 697) – תיקון מס' 25 בסעיף 7 לחוק איכות הסביבה (דרכי ענישה) (תיקוני חקיקה), תשנ"ז-1997; תחילתו 60 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תש"ס מס' 1742](#) מיום 25.6.2000 עמ' 213 ([ה"ח תשנ"ח מס' 2674](#) עמ' 174) – תיקון מס' 26 והוראת שעה; תחילתו 3 חודשים מיום פרסומו. תוקן [ס"ח תשס"ג מס' 1899](#) מיום 6.8.2003 עמ' 534 ([ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 39](#) עמ' 523) – הוראת שעה (תיקון).
- [ס"ח תש"ס מס' 1743](#) מיום 29.6.2000 עמ' 220 ([ה"ח תש"ס מס' 2869](#) עמ' 362) – תיקון מס' 27 בסעיף 4 לחוק הבזק (תיקון מס' 23), תש"ס-2000.
- [ס"ח תש"ס מס' 1747](#) מיום 28.7.2000 עמ' 242 ([ה"ח תשנ"ט מס' 2802](#) עמ' 376) – תיקון מס' 28; ר' סעיף 2, כפי שתוקן, לענין תחילה. תוקן [ס"ח תשס"א מס' 1801](#) מיום 26.7.2001 עמ' 452 ([ה"ח תשס"א מס' 3017](#) עמ' 730) – תיקון מס' 28 (תיקון מס' 1). [ס"ח תשס"ב מס' 1831](#) מיום 17.2.2002 עמ' 173 ([ה"ח תשס"ב מס' 3043](#) עמ' 16, [ה"ח תשס"ב מס' 3065](#) עמ' 205, [ה"ח תשס"ב מס' 3072](#) עמ' 224) – תיקון מס' 28 (תיקון מס' 2) בסעיף 55 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), תשס"ב-2002. [ס"ח תשס"ב מס' 1850](#) מיום 16.6.2002 עמ' 445 ([ה"ח תשס"ב מס' 3115](#) עמ' 534) – תיקון מס' 28 (תיקון מס' 3) בסעיף 38 לחוק תכנית החירום הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2002 ו-2003), תשס"ב-2002. [ס"ח תשס"ג מס' 1892](#) מיום 1.6.2003 עמ' 395 ([ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 25](#) עמ' 262) – תיקון מס' 28 (תיקון מס' 4) בסעיף 24 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), תשס"ג-2003.
- [ס"ח תשס"א מס' 1782](#) מיום 21.3.2001 עמ' 187 ([ה"ח תשס"א מס' 2978](#) עמ' 506) – תיקון מס' 29 בסעיף 25 לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001; תחילתו שנה מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"א מס' 1785](#) מיום 4.4.2001 עמ' 224 ([ה"ח תשנ"ט מס' 2769](#) עמ' 180) – תיקון מס' 30 בסעיף 10 לחוק הגבלת הפרסומת למוצרי טבק לעישון (תיקון מס' 2), תשס"א-2001; תחילתו 90 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"א מס' 1790](#) מיום 24.5.2001 עמ' 389 ([ה"ח תשס"א מס' 2940](#) עמ' 154) – תיקון מס' 31 [במקור מס' 30] בסעיף 22 לחוק ההסגרה (תיקון מס' 7), תשס"א-2001.
- [ס"ח תשס"א מס' 1800](#) מיום 26.7.2001 עמ' 448 ([ה"ח תשס"א מס' 2997](#) עמ' 606) – תיקון מס' 32; תחילתו 4 חודשים מיום פרסומו ור' סעיפים 3, 5 לענין תחולה והוראת מעבר.
- [ס"ח תשס"א מס' 1804](#) מיום 7.8.2001 עמ' 499 ([ה"ח תשס"א מס' 2997](#) עמ' 607) – תיקון מס' 33 והוראת שעה; תוקף הוראת השעה עד יום 16.11.2010. תוקן [ס"ח תשס"ד מס' 1947](#) מיום 30.6.2004 עמ' 432 ([ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 62](#) עמ' 46) – תיקון מס' 33 (תיקון מס' 1). [ס"ח תשס"ד מס' 1954](#) מיום 4.8.2004 עמ' 490 ([ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 114](#) עמ' 534) – תיקון מס' 33 (תיקון מס' 2). [ס"ח תשס"ה מס' 2001](#) מיום 24.5.2005 עמ'

- 462 [\(ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 168](#) עמ' 580) – תיקון מס' 33 (תיקון מס' 3). תוקף הוראת השעה הוארך [י"פ תשס"ו מס' 5458](#) מיום 17.11.2005 עמ' 492. [י"פ תשס"ז מס' 5596](#) מיום 16.11.2006 עמ' 546. [י"פ תשס"ח מס' 5820](#) מיום 19.6.2008 עמ' 3490. [י"פ תשס"ט מס' 5962](#) מיום 11.6.2009 עמ' 4281. [י"פ תש"ע מס' 6046](#) מיום 11.1.2010 עמ' 1374.
- [ס"ח תשס"א מס' 1807](#) מיום 9.8.2001 עמ' 561 ([ה"ח תשס"א מס' 2945](#) עמ' 184, [ה"ח תשס"א מס' 2973](#) עמ' 430) – תיקון מס' 34 בסעיף 99 לחוק הבזק (תיקון מס' 25), תשס"א-2001.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1810](#) מיום 14.11.2001 עמ' 15 ([ה"ח תשס"א מס' 3023](#) עמ' 746) – תיקון מס' 35 (ערר בעבירות אלימות בתוך המשפחה), תשס"ב-2001.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1851](#) מיום 19.6.2002 עמ' 448 ([ה"ח תשס"ב מס' 3107](#) עמ' 454) – תיקון מס' 36.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1866](#) מיום 28.10.2002 עמ' 2 ([ה"ח תשס"ב מס' 3163](#) עמ' 858) – תיקון מס' 37; ר' סעיפים 2, 3 לענין תחולה והוראת מעבר.
- [ק"ת תשס"ג מס' 6205](#) מיום 31.10.2002 עמ' 123 – צו תשס"ג-2002 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשס"ג-2002; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1867](#) מיום 3.11.2002 עמ' 5 ([ה"ח תשס"ב מס' 3093](#) עמ' 370) – תיקון מס' 38 בסעיף 4 לחוק לתיקון פקודת זכות יוצרים (תיקון מס' 8), תשס"ג-2002.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1900](#) מיום 6.8.2003 עמ' 536 ([ה"ח תשס"ב מס' 3147](#) עמ' 717) – תיקון מס' 39 בסעיף 2 לחוק למניעת סחר בבני אדם (תיקוני חקיקה), תשס"ג-2003.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1932](#) מיום 21.3.2004 עמ' 328 ([ה"ח תשס"ב מס' 3150](#) עמ' 747) – תיקון מס' 40 בסעיף 7 לחוק נושאי משרה שיפוטית (מניעה מלשבת בדין) (תיקוני חקיקה), תשס"ד-2004.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1932](#) מיום 21.3.2004 עמ' 329 ([ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 86](#) עמ' 354) – תיקון מס' 41.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1956](#) מיום 11.8.2004 עמ' 519 ([ה"ח הכנסת תשס"ד מס' 42](#) עמ' 86) – תיקון מס' 42; תחילתו ביום 2.1.2005 ור' סעיף 6 לענין תחולה.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1974](#) מיום 17.1.2005 עמ' 92 ([ה"ח תשס"ב מס' 3165](#) עמ' 865) – תיקון מס' 43; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1976](#) מיום 26.1.2005 עמ' 104 ([ה"ח הכנסת תשס"ה מס' 59](#) עמ' 39) – תיקון מס' 44 בסעיף 2 לחוק העונשין (תיקון מס' 84), תשס"ה-2005.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1995](#) מיום 7.4.2005 עמ' 332 ([ה"ח הכנסת תשס"א מס' 2951](#) עמ' 326) – תיקון מס' 45 בסעיף 11 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (תיקון מס' 2), תשס"ה-2005; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2035](#) מיום 22.11.2005 עמ' 10 ([ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 189](#) עמ' 1030) – תיקון מס' 46.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2038](#) מיום 8.12.2005 עמ' 51 ([ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 101](#) עמ' 417) – תיקון מס' 47 בסעיף 28 לחוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), תשס"ו-2005; ר' סעיף 31 לענין תחילה ותחולה.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2063](#) מיום 27.7.2006 עמ' 390 ([ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 158](#) עמ' 548) – תיקון מס' 48; תחילתו ביום 1.1.2007.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2063](#) מיום 27.7.2006 עמ' 391 ([ה"ח הכנסת תשס"ו מס' 98](#) עמ' 10) – תיקון מס' 49; תחילתו ביום 31.12.2006 והוא יחול על הליך פלילי שכתב האישום בו הוגש לאחר יום זה.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2067](#) מיום 29.10.2006 עמ' 5 ([ה"ח הממשלה תשס"ו מס' 231](#) עמ' 236) – תיקון מס' 50 בסעיף 5 לחוק איסור סחר בבני אדם (תיקוני חקיקה), תשס"ז-2006.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2074](#) מיום 28.12.2006 עמ' 30 ([ה"ח הממשלה תשס"ז מס' 271](#) עמ' 175) – הוראת שעה; תוקפה מיום 31.12.2006 עד יום 30.9.2007.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2095](#) מיום 21.5.2007 עמ' 308 ([ה"ח הכנסת תשס"ז מס' 143](#) עמ' 138) – תיקון מס' 51.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2109](#) מיום 8.8.2007 עמ' 456 ([ה"ח הכנסת תשס"ז מס' 157](#) עמ' 210) – תיקון מס' 52; ר' סעיף 2 לענין תחילה.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2118](#) מיום 25.11.2007 עמ' 34 ([ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 176](#) עמ' 14) – תיקון מס' 53.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2119](#) מיום 25.11.2007 עמ' 48 ([ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 196](#) עמ' 1116) – תיקון מס' 54 בסעיף 72 לחוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו. ת"ט [ס"ח תשס"ח מס' 2122](#) מיום 27.12.2007 עמ' 82.
- [ק"ת תשס"ח מס' 6632](#) מיום 26.12.2007 עמ' 254 – צו תשס"ח-2007; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2145](#) מיום 3.4.2008 עמ' 415 ([ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 195](#) עמ' 110) – תיקון מס' 55; ר' סעיף 2 לענין תחולה.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2168](#) מיום 21.7.2008 עמ' 662 ([ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 389](#) עמ' 618) – תיקון מס' 56 בסעיף

1. בחוק זה –
- "חוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות" – חוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005 ;
- "מעשה" – לרבות נסיון ומחדל ;
- "אזהרה" – אזהרה בדרך הקבועה בסעיף 2 לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), תש"ם-1980.
2. סדר הדין הפלילי יהיה לפי חוק זה, זולת אם נקבע בחוק אחר או על פיו סדר דין שונה לענין הנדון. [תחילה 1]
3. בכל ענין של סדר הדין שאין עליו הוראה בחיקוק, ינהג בית המשפט בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית צדק. סדרי דין באין הוראות [210]
4. אין מצרפים תביעה אזרחית למשפט פלילי. אי צירוף תביעה אזרחית [208]
5. אין דנים אדם על מעשה שזוכה או הורשע קודם לכן בשל עבירה שבו ; אולם אם גרם המעשה למותו של אדם, דנים אותו על כך אף אם הורשע קודם לכן בשל עבירה אחרת שבאותו מעשה ; "הרשעה", לענין סעיף זה – לרבות העמדה למבחן ללא הרשעה תחילה. אין דנים פעמיים בשל מעשה אחד [218, 2]
6. (א) דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם. סמכות מקומית [3, 4]
- (ב) בעבירות מן המנויות בתוספת הראשונה שנעברו במצרכי מזון ובעבירות לפי חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981, גם בית המשפט אשר באזור שיפוטו שווק או נמכר המצרך מוסמך לדון את הנאשם, ואם הוא היצרן - גם בית המשפט אשר באזור שיפוטו מתגורר המתלונן.
- (11) בעבירת חוץ כהגדרתה בסעיף 7 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), שחלים עליה דיני העונשין של ישראל לפי סעיפים 13 ו-14 לחוק האמור, אם מקום מגוריו של הנאשם אינו בישראל או אינו ידוע, יידון הנאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה. [תיקון מס' 60 תש"ע-2010]
- (ג) אם המקום בו נעברה העבירה ומקום מגוריו של הנאשם אינם ידועים, יידון הנאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נתפס. [תיקון מס' 60 תש"ע-2010]
- (11) על אף האמור בסעיף קטן (א), בעבירה לפי חוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח-1988, יידון הנאשם בבית משפט מחוזי שקבע שר המשפטים בצו, ורשאי השר להסמיך בצו את מנהל בתי המשפט להורות שתיקים תלויים ועומדים בבית משפט ביום תחילתו של הצו, ולא החל הדין בהם, יועברו לדיון בבית המשפט שנקבע בצו. [תיקון מס' 16 תשנ"ד-1994]
- (ד) שר המשפטים רשאי בצו, באשר ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להחליף את

3 לחוק העונשין (תיקון מס' 99), תשס"ח-2008.

ס"ח תשס"ח מס' 2168 מיום 21.7.2008 עמ' 665 (**ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 216** עמ' 232) – תיקון מס' 57 בסעיף 4 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 51), תשס"ח-2008.

ס"ח תשס"ח מס' 2174 מיום 31.7.2008 עמ' 784 (**ה"ח הכנסת תשס"ו מס' 111** עמ' 126, **ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 210** עמ' 209) – תיקון מס' 58 בסעיף 86 לחוק אוויר נקי, תשס"ח-2008 ; תחילתו ביום 1.1.2011.

ס"ח תש"ע מס' 2219 מיום 23.12.2009 עמ' 284 (**ה"ח הכנסת תש"ע מס' 283** עמ' 24) – תיקון מס' 59.

ס"ח תש"ע מס' 2223 מיום 17.1.2010 עמ' 308 (**ה"ח הממשלה תש"ע מס' 456** עמ' 16) – תיקון מס' 60.

ק"ת תש"ע : מס' 6870 מיום 22.2.2010 עמ' 877 – צו תש"ע-2010 ; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו. **מס' 6877** מיום 14.3.2010 עמ' 948 – צו (מס' 2) תש"ע-2010 בסעיף 2 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תש"ע-2010 ; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.

ס"ח תש"ע מס' 2256 מיום 29.7.2010 עמ' 652 (**ה"ח הממשלה תשס"ט מס' 410** עמ' 32) – תיקון מס' 61 בסעיף 4 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 60), תש"ע-2010.

ס"ח תשע"א מס' 2261 מיום 17.11.2010 עמ' 30 (**ה"ח הממשלה תש"ע מס' 500** עמ' 976) – תיקון מס' 62 – הוראת שעה ; תוקפה למשך שלוש שנים ור' סעיף 2 לענין הוראת מעבר.

ק"ת תשע"א מס' 6963 מיום 9.1.2011 עמ' 484 – צו תשע"א-2011.

התוספת הראשונה או להוסיף עליה או לגרוע ממנה.

7. צורפו אישומים בכמה עבירות או הואשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, מוסמך לדרון בענין כל בית משפט אשר לו השיפוט, לפי סעיף 6 באחת העבירות או על אחד הנאשמים.

סמכות בצירוף אישומים או נאשמים [5] ת"ט (מס' 2) תשמ"ב-1982

8. קבע היועץ המשפטי לממשלה¹ במקרה פלוני כי לפי סעיפים 6 ו-7 אין בית משפט אשר לו סמכות מקומית, יידון הנאשם בבית משפט בירושלים.

סמכות באין אחיזה בשום מקום [6] ת"ט (מס' 2) תשמ"ב-1982

9. (א) באין הוראה אחרת לענין זה בחוק אחר, אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה אם עברו מיום ביצועה –

התיישנות עבירות [7]

(1) בפשע שדינו מיתה או מאסר עולם – עשרים שנים ;

(2) בפשע אחר – עשר שנים ;

(3) בעוון – חמש שנים ;

(4) בחטא – שנה אחת.

(ב) בעבירות לפי החוק בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, תש"י-1950, ולפי החוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם, תש"י-1950 – אין התיישנות.

(ב1) בעבירות רצח וניסיון לרצח לפי סעיפים 300 ו-305 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירה של קשר לפי סעיף 499 לחוק האמור לעבור עבירה מהעבירות האמורות, שבוצעו לפי מי שכיחן כראש הממשלה בעת ביצוע העבירה – אין התיישנות.

(תיקון מס' 55) תשס"ח-2008

(ג) בפשע או בעוון אשר תוך התקופות האמורות בסעיף קטן (א) נערכה לגביהם חקירה על פי חיקוק או הוגש כתב אישום או התקיים הליך מטעם בית המשפט, יתחיל מנין התקופות מיום ההליך האחרון בחקירה או מיום הגשת כתב האישום או מיום ההליך האחרון מטעם בית המשפט, הכל לפי המאוחר יותר.

(ד) הוראות סעיף קטן (ג) יחולו על עבירת הסגרה שבשלה הוגשה בקשת הסגרה למדינת ישראל וכל פעולה מהפעולות המפורטות באותו סעיף קטן, שנעשתה במדינה המבקשת, תאריך את מנין תקופת ההתיישנות לאותה עבירה לפי סעיף זה, כאילו נעשתה בישראל.

(תיקון מס' 31) תשס"א-2001

10. עונש שהוטל לא יתחילו בביצועו, ואם נפסק ביצועו לא ימשיכו בו, אם מיום שפסק הדין נעשה לחלוט, או מיום ההפסקה, הכל לפי המאוחר יותר, עברו –

התיישנות ענשים [8]

(1) בפשע – עשרים שנים ;

(2) בעוון – עשר שנים ;

(3) בחטא – שלוש שנים.

פרק ב': בעלי הדין וייצוגם

11. המאשים במשפט פלילי הוא המדינה והיא תיוצג בידי תובע שינהל את התביעה.

המאשים – המדינה [9]

12. (א) ואלה התובעים :

התובעים [10]

(1) היועץ המשפטי לממשלה ונציגיו, ואלה הם :

(א) פרקליט המדינה, משנהו, פרקליטי המחוז ופרקליטים אחרים מפרקליטות המדינה ששר המשפטים קבע את תאריהם בצו שפורסם ברשומות ;

(ב) מי שהיועץ המשפטי לממשלה² הסמיכו להיות תובע, דרך כלל, לסוג של משפטים, לבתי משפט מסויימים או למשפט מסויים ;

¹ סמכותו הואצלה לפרקליט המדינה ולמשנהו לפרקליט המדינה (עניינים פליליים) : ["פ תשס"ח מס' 5786](#) מיום 16.3.2008 עמ' 2356.

² סמכות היועץ המשפטי לממשלה הואצלה לפרקליט במדינה [בי"פ תשס"ה מס' 5442](#) מיום 29.9.2005 עמ' 4336.

- (2)³ שוטר שנתקיימו בו תנאי הכשירות שקבע שר המשפטים בהתייעצות עם שר הפנים ונתמנה להיות תובע בידי המפקח הכללי של המשטרה.
- (ב) תובע כאמור בסעיף קטן (א)(2) מוסמך לשמש תובע בתיקים שבהם הועבר לו חומר החקירה בהתאם להוראות סעיף 60; אולם רשאי היועץ המשפטי לממשלה להורות שסוג של משפטים, משפט פלוני או הליך פלוני ינוהלו בידי תובע אחר.
- (ג) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לפרקליט המדינה, דרך כלל, לסוגי ענינים או לענין מסוים, את סמכותו להסמיך תובע כאמור בסעיף קטן (א)(1)(ב).
- (ד) היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה, לפי העניין, ידווח בכתב, מדי שנה, לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת על הסמכת שוטרים לפי סעיף זה; בדיווח כאמור יפורטו מספר ההסמכות של שוטרים לפי סעיף קטן (א)(1)(ב) או סעיף קטן (ב) סיפה, היחידות שהוסמכו והסמכויות שניתנו להן.
13. לא ישמש סניגור אלא מי שמוסמך לכך והנאשם הביע את רצונו בכתב שייצגו או ייפה את כוחו לכך או שבית המשפט מינהו לכך לפי סעיף 15.
14. אישר שר הבטחון בכתב כי בטחון המדינה מחייב סייג זה, לא יהיה חשוד או נאשם זכאי להיות מיוצג – אם בהליכי חקירה בעבירה ואם בהליכים לפני שופט או בית משפט – אלא ביד אדם שאושר באישור בלתי מסוייג לשמש סניגור לפי סעיף 318 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
15. (א) נאשם שאין לו סניגור, או חשוד בעבירה אשר לשם בירורה הוחלט לגבות עדות לאלתר לפי סעיף 117 ואין לו סניגור, ימנה לו בית המשפט סניגור אם נתקיים בו אחד מאלה:
- (1) הוא הואשם ברצח או בעבירה שדינה מיתה או מאסר עולם או שהואשם בבית משפט מחוזי בעבירה שדינה מאסר עשר שנים או יותר, או שהוא חשוד בכיצוע עבירה כאמור;
- (2) לא מלאו לו שש עשרה שנים והוא הובא לפני בית משפט שאינו בית משפט לנוער;
- (3) הוא אילם, עיוור או חרש, או שיש חשש שהוא חולה נפש או לקוי בכשרו השכלי;
- (4) הוא הואשם בעבירה שנקבע לגביה כי בית משפט יטיל עונש מאסר בפועל, או כי יטיל עונש מאסר שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על תנאי;
- (5) התובע מסר הודעה כאמור בסעיף 15א(א) או (ב) לגבי הנאשם, בדבר האפשרות שהתובע יבקש מבית המשפט להטיל עליו עונש מאסר בפועל אם יורשע;
- (6) התובע לא מסר הודעה כאמור בסעיף 15א(א) או (ב) לגבי הנאשם, ובית המשפט סבר, לאחר שהורשע, כי קיימת אפשרות שיוטל עליו עונש מאסר בפועל.
- (ב) בית המשפט שלערוור רשאי לא למנות סניגור אם הנאשם ביקש זאת ובית המשפט ראה שלא ייגרם לו אי-צדק אם לא ייצגו סניגור.
- (ג) נאשם שהוא מחוסר אמצעים על פי אמות מידה שנקבעו לפי חוק הסניגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995 ואין לו סניגור, רשאי בית המשפט – לבקשת בעל דין או מיוזמתו הוא – למנות לו סניגור.
- (ד) חשוד או עצור שאין חובה למנות לו סניגור ונתקיימו בו התנאים האמורים בסעיפים קטנים (א)(1) עד (3) או (ג), רשאי בית המשפט – לבקשת אותו אדם, לבקשת תובע או מיוזמתו הוא – למנות לו סניגור.
- (ה) בית המשפט רשאי למנות סניגור לצורך דיון בבית המשפט בבקשה לדיון נוסף או למשפט חוזר, וכן לצורך הדיון הנוסף או המשפט החוזר, אם ראה הצדקה לכך ונתקיימו במבקש

(תיקון מס' 62 – הוראת שעה) תשנ"א-2010

(תיקון מס' 41) תשס"ד-2004

(תיקון מס' 62 – הוראת שעה) תשנ"א-2010

העמדת סניגור [11]

סייג לבחירת סניגור [12]

מינוי סניגור מטעם בית המשפט [13] ת"ט תשמ"ב-1982

(תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 49) תשס"ו-2006

(תיקון מס' 49) תשס"ו-2006

(תיקון מס' 49) תשס"ו-2006

(תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 22) תשנ"ו-1995

(תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995

³ סמכות היועץ המשפטי לעכב הליכי משפט בעבירות עוון המוגשות עפ"י סעיף משנה זה הואצלו לפרקליט מפרקליטות המדינה שמונה למנהל תחום עיכובי הליכים מיום 1.10.2003 עד יום 30.9.2004 כאמור ב"פ תשס"ד מס' 5232 מיום 27.10.2003 עמ' 146.

- התנאים האמורים בסעיף קטן (א)(1) עד (3), או (ג).
- (1) מינוי סניגור לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ג), במחוז שהוקמה בו לשכת סניגוריה ציבורית, יהיה לפי הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995.
- (2) ראה בית המשפט במחוז שהוקמה בו לשכת סניגוריה ציבורית שיש למנות סניגור לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה), יפנה את החשוד או העצור ללשכת הסניגוריה הציבורית שבאותו מחוז כדי שימונה לו סניגור; סבר בית המשפט שיש למנות סניגור משום שהחשוד או העצור מחוסר אמצעים, רשאי הוא להורות לסניגור הציבורי המחוזי לבדוק את זכאותו.
- 15א. (א) (1) סבר תובע כי קיימת אפשרות שיבקש מבית המשפט להטיל על נאשם עונש מאסר בפועל אם יורשע, יודיע על כך התובע לבית המשפט במועד הגשת כתב האישום או במועד אחר לפני תחילת המשפט.
- (2) מסר התובע לבית משפט הודעה כאמור בפסקה (1), יודיע על כך בית המשפט לנאשם ולסניגוריה הציבורית.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א)(1), לא מסר התובע הודעה כאמור באותו סעיף קטן לפני תחילת המשפט, וסבר התובע, לאחר תחילת המשפט, כי נתגלו נסיבות חדשות או נמצאו טעמים אחרים המצדיקים, לדעתו, לבקש מבית המשפט להטיל על נאשם עונש מאסר בפועל, יודיע על כך התובע לבית המשפט ולנאשם בהודמנות הראשונה.
- (ג) מסר התובע הודעה לפי הוראות סעיף זה, ימונה לנאשם שאינו מיוצג, סניגור.
- (ד) לענין סעיף זה וסעיפים 15(א)(4) עד (6) ו-15ב, "מאסר בפועל" – למעט כל אחד מאלה:
- (1) מאסר שאת כולו נושא הנאשם בחופף לפי הוראות סעיף 45 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה – חוק העונשין);
- (2) מאסר במקום קנס כאמור בסעיף 71 לחוק העונשין;
- (3) מאסר על אי-מתן התחייבות לפי סעיף 74 לחוק העונשין.
- 15ב. לא יטיל בית משפט עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג; הוראה זו לא תחול על נאשם שייצוגו הופסק ברשות בית המשפט לפי הוראות סעיף 17.
16. סניגור שמינהו בית המשפט ייצג את הנאשם בכל הליך לפני שופט או בית משפט, לרבות בערעור, זולת אם הורה בית המשפט אחרת.
17. (א) סניגור שהנאשם העמיד לעצמו לא יפסיק לייצגו כל עוד נמשך המשפט או הערעור שלשם הועמד, אלא ברשות בית המשפט; סניגור שמינהו בית המשפט לא יפסיק לייצג את הנאשם אלא ברשות בית המשפט.
- (ב) הרשה בית המשפט לסניגור להפסיק לייצג את הנאשם מחמת שלא שיתף פעולה עם סניגורו, רשאי בית המשפט, על אף האמור בסעיף 15, לא למנות לנאשם סניגור אחר אם ראה שאין בכך להועיל.
18. העמיד הנאשם סניגור במקום סניגורו שמינה לו בית המשפט, או שהחליף סניגור שהעמיד, לא יסרב בית המשפט ליתן רשות לסניגור הקודם להפסיק לייצג את הנאשם, אלא אם ראה שחילוף הסניגורים מצריך דחיה בלתי סבירה של המשפט.
19. (א) מינה בית המשפט סניגור, יחולו על המדינה הוצאות ההגנה לרבות הוצאותיהם ושכרם של הסניגור והעדים, כפי שייקבע בתקנות.
- (ב) שוכנע בית המשפט שהנאשם מחוסר אמצעים, רשאי הוא להורות שהוצאות ההגנה לרבות הוצאותיהם ושכרם של עדי הנאשם יחולו על המדינה, גם אם לא נתמנה לנאשם סניגור.
20. סניגור שמינהו בית המשפט לא יקבל מאת הנאשם או מאדם אחר כל שכר, פיצוי, מתנה או טובת הנאה אחרת; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר שלושה חדשים.

הודעה בדבר נאשם הצפוי למאסר בפועל (תיקון מס' 49) תשס"ו-2006 (הוראת שעה) תשס"ז-2006

איסור הטלת עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג (תיקון מס' 49) תשס"ו-2006

תפקידי סניגור שמינהו בית המשפט [14]

הפסקת ייצוג של סניגור [15, 16]

חילוף סניגורים [17]

הוצאות ההגנה [18]

איסור קבלת שכר [19]

פרק ג': מעצר הנאשם ושחרורו

סימן א': מעצר

21.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
21א.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
21ב.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
21ג.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
22.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
23.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
24.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
25.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
26.	המבצע צו מעצר רשאי, כשהצו או האישור לפי סעיף 25 בידו –	דרכי הביצוע [25]
(1)	להיכנס לכל מקום שיש לו יסוד סביר להניח שהעצור נמצא בו;	
(2)	להשתמש בכוח סביר נגד אדם או רכוש במידה הדרושה לביצוע הצו.	
27.	(בוטל).	תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996
28.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
29.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
30.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
31.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
32.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
33.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996) (תיקון מס' 24 תשנ"ז-1997)
34.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
35.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996)
36.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996) (תיקון מס' 24 תשנ"ז-1997)
37.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996) (תיקון מס' 24 תשנ"ז-1997)
38.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996) (תיקון מס' 24 תשנ"ז-1997)
39.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996) (תיקון מס' 24 תשנ"ז-1997)
40.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996) (תיקון מס' 24 תשנ"ז-1997)
41.	(בוטל).	(תיקון מס' 24 תשנ"ו-1996) (תיקון מס' 24 תשנ"ז-1997)

42.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
43.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
44.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
44א.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
45.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997 (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
46.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
47.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
48.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
49.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
50.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
סימן ג': שחרור מלא		
51.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
52.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
53.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
54.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
55.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
56.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997 (תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997
57.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) תשנ"ז-1997

פרק ד': הליכים שלפני המשפט

סימן א': תלונה, חקירה והעמדה לדין

58. כל אדם רשאי להגיש תלונה למשטרה על שבוצעה עבירה.
59. נודע למשטרה על ביצוע עבירה, אם על פי תלונה ואם בכל דרך אחרת, תפתח בחקירה; אולם בעבירה שאינה פשע רשאי קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה להורות שלא לחקור אם היה סבור שאין בדבר ענין לציבור או אם היתה רשות אחרת מוסמכת על פי דין לחקור בעבירה.

[תלונה 52]

[חקירת המשטרה 53]

59א. (א) בסעיף זה –

החלטה שלא לחקור בעבירות מין או אלימות כלפי בן זוג (תיקון מס' 36) תשס"ב-2002

- "בן זוג" – מי שמקיים או שקיים מערכת יחסים זוגית;
- "המרכז" – המרכז לטיפול ולמניעת אלימות במשפחה שברשות המקומית שבה הוגשה התלונה, ואם לא היה ברשות המקומית מרכז כאמור – המחלקה לשירותים חברתיים שברשות המקומית האמורה
- "המתלונן" – בן הזוג המתלונן;

"עבירת מין או אלימות" – עבירה מסוג עוון לפי סעיפים 192, 334, 336 שלא בנסיבות מחמירות, 337, 346(ב), 347(א), 348(ג) ו-1(ה), 376, 377 שלא בנסיבות מחמירות, 379, 380 ו-381(א), לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ב) בקשת המתלונן שלא לחקור עבירת מין או אלימות שביצע כלפיו בן זוג לא תהווה, כשלעצמה, סיבה יחידה להחלטה לפי סעיף 59 שאין בדבר ענין לציבור.

(ג) ביקש המתלונן שלא לחקור עבירת מין או אלימות שביצע כלפיו בן זוג, והבקשה מהווה סיבה מבין הסיבות להחלטה שלא לחקור, יחולו, על אף האמור בסעיף 59, ההוראות האלה:

- (1) ההחלטה שלא לחקור תהיה באישור קצין משטרה המכהן כקצין אגף חקירות מרחבי (בסעיף זה – קצין אגף חקירות מרחבי);
- (2) בטרם יקבל קצין כאמור בסעיף 59 החלטה שלא לחקור או בטרם יאשר קצין אגף חקירות מרחבי את ההחלטה רשאי כל אחד מהם להפנות את המתלונן, בן זוגו או שניהם, בהסכמתו של כל אחד מהם, לפי הענין, למרכז;
- (3) פנה המתלונן או בן זוגו, או פנו שניהם למרכז, יעביר המרכז דיווח לקצין המשטרה שהפנה אותם למרכז; הדיווח יתייחס למסוכנות בן זוגו של המתלונן כלפי המתלונן, ויתבסס על המידע שבידי המרכז;
- (4) לא פנו הן המתלונן והן בן זוגו למרכז, יחליט קצין המשטרה כאמור בפסקה (2) בענין פתיחה בחקירה גם בלא דיווח כאמור בפסקה (3);
- (5) קצין המשטרה שהפנה מתלונן או בן זוגו או שניהם למרכז כאמור בפסקה (2), יודיע למרכז על ההפניה של כל אחד שהסכים שפרטיו האישיים יימסרו למרכז, לצורך מעקב אם פנה אחד מהם או פנו שניהם למרכז, ואם להמתין לדיווח כאמור בפסקה (3) לפני מתן ההחלטה;
- (6) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות קצין משטרה או קצין אגף חקירות מרחבי, להחליט לפי סעיף 59.

60. (א) בסעיף זה –

העברת חומר חקירה לפרקליט או לתובע משטרתי (תיקון מס' 62 – הוראת שעה) תשע"א-2010

"פרקליט" – פרקליט כאמור בסעיף 12(א)(1)(א);

"ראש יחידת תביעות" – קצין משטרה שהוסמך לתובע משטרתי ומונה לראש יחידת תביעות במשטרה;

"תובע משטרתי" – שוטר שהתמנה כאמור בסעיף 12(א)(2).

(ב) חומר שהושג בחקירה בעבירת פשע למעט עבירות כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד), או בעבירת עוון המנויה בחלק א' לתוספת הראשונה א', תעבירו המשטרה לפרקליט מחוץ, לטיפולו של פרקליט.

(ג) (1) חומר שהושג בחקירה בעבירה שאינה פשע ואינה עבירה המנויה בחלק א' לתוספת ראשונה א', תעבירו המשטרה לטיפולו של תובע משטרתי;

(2) חומר שהושג בחקירה בעבירת פשע המנויה בחלק ב' לתוספת ראשונה א', תעבירו המשטרה לראש יחידת תביעות לטיפולו של תובע משטרתי שהוא עורך דין המשרת ביחידת התביעות.

(ד) חומר שהושג בחקירה בעבירת פשע המנויה בחלק ג' לתוספת ראשונה א', תעבירו המשטרה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט, אלא אם כן החליט פרקליט המחוז, בתיק מסוים, כי בשל העדר חומרה יתרה בנסיבות ביצוע העבירה ואי-מורכבות הראיות, מוצדק להעביר את התיק לטיפולו של תובע משטרתי שהוא עורך דין המשרת ביחידת התביעות.

(ה) על אף הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) –

(1) פרקליט מחוז רשאי להחליט כי חומר חקירה מסוים שהושג בעבירת פשע או עוון, שהיא בתחום טיפולו של תובע משטרתי או בסוג מסוים של תיקים או עניינים כאמור – יועבר לטיפולו של פרקליט;

(2) פרקליט מחוז רשאי להחליט, לאחר שבחן את חומר החקירה שהועבר אליו, כי חומר חקירה בתיק מסוים שהועבר לטיפולו של פרקליט לפי סעיף קטן (ב), יועבר לטיפולו של תובע משטרתי, אם מצא כי חומר החקירה אינו מגלה עבירה מסוג העבירות שבתחום טיפולו של פרקליט לפי סעיף זה, אלא בתחום טיפולו של תובע משטרתי.

(ו) טיפול בחומר חקירה בידי פרקליט או בידי תובע משטרתי שלא על פי חלוקת הטיפול הקבועה בסעיף זה, אין בו כשלעצמו כדי לפסול הליך פלילי.

(ז) תובע משטרתי, או שוטר שהסמיך היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 12(א)(1)(ב), לא ייצג את המדינה בהליך בבית המשפט המחוזי בתיק שחומר החקירה בו הועבר אליו לפי סעיף זה, אלא בעניין המנוי ברשימת העניינים שבחלק ד' לתוספת ראשונה א'; תובע משטרתי או שוטר כאמור לא ייצג את המדינה בהליך בבית המשפט העליון.

(ח) שר המשפטים, בהסכמת השר לביטחון הפנים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה א', ובלבד שלא יקבע בחלק ב' שבה עבירות שהן בסמכותו הייחודית של בית משפט מחוזי.

(ט) הוראות סעיף זה לא יחולו על תובע שהסמיך היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 12(א)(1)(ב), שאינו שוטר.

60א. (א) רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך⁵.

(ב) בהודעה תצוין כתובתה של רשות התביעה שאליה ניתן לפנות בכתב לביוררים ולהצגת טיעונים.

(ג) נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה.

(ד) חשוד רשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב לרשות התביעה כאמור בסעיף קטן (ב), בבקשה מנומקת, להימנע מהגשת כתב אישום, או מהגשת כתב אישום בעבירה פלוגית; פרקליט המדינה, פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או מי שהם הסמיכו לכך, לפי הענין, רשאים להאריך את המועד האמור.

(ה) החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, מטעמים שיירשמו, כי הנסיבות מצדיקות זאת, רשאי הוא להגיש כתב אישום, בטרם חלפו 30 הימים ואף בטרם פנה החשוד כאמור בסעיף קטן (ד).

יידוע על העברת
חומר חקירה לתובע
בעבירת פשע
(תיקון מס' 28)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 28)
(תיקון) תשס"א-2001
(תיקון מס' 28) (תיקון
מס' 2) תשס"ב-2002

⁴ ר' י"פ תשס"ו מס' 5532 מיום 28.5.2006 עמ' 3347.

⁵ ר' תקנות סדר הדין הפלילי (קביעת סוגי פשעים שלגביהם לא תחול חובת היידוע לפי סעיף 60א(א) לחוק), תשס"ה-2005.

- (ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לשנות מהוראות סעיף 74.
- (ז) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מי שבעת העברת חומר החקירה היה נתון במעצר, והוגש נגדו כתב אישום בתקופת מעצרו.
- (ח) הוראות החוק לתיקון סדרי המנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958, לא יחולו לענין סעיף זה, ואולם תינתן לחשוד הודעה בכתב על החלטת רשות התביעה בהקדם האפשרי ורשאית רשות התביעה להזמין את החשוד להציג בפניה את טיעוניה בעל פה.
- (ט) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע סוגי פשעים שלגביהם לא יחולו הוראות סעיף קטן (א).
61. הועבר חומר החקירה כאמור בסעיף 60, רשאי היועץ המשפטי לממשלה או תובע להורות למשטרה להוסיף לחקור, אם מצא שיש צורך בכך לשם החלטה בדבר העמדה לדין או לשם ניהול יעיל של המשפט.
62. (א) ראה תובע שהועבר אליו חומר החקירה שהראיות מספיקות לאישום אדם פלוני, יעמידו לדין, זולת אם היה סבור שאין במשפט ענין לציבור; ואולם החלטה שלא להעמיד לדין, בשל העדר ענין לציבור תהיה באישור בעל תפקיד כלהלן:
- (1) פרקליט מחוז או פרקליט בכיר שהוא הסמיכו לכך - בעבירות פשע או עוון, שחומר החקירה בהן הועבר לטיפולו של פרקליט לפי סעיף 60;
- (2) קצין משטרה המכהן כראש יחידת תביעות או תובע משטרתי בעיר שהוא הסמיך לכך - בעבירות פשע שחומר החקירה בהן הועבר לטיפולו של תובע משטרתי לפי סעיף 60, וכן בעבירות עוון שחומר החקירה בהן הועבר לטיפולו של תובע משטרתי על ידי פרקליט מחוז לפי סעיף 60;
- (3) קצין משטרה המשמש כתובע, שהמפקח הכללי של המשטרה הסמיכו לכך - בעבירות שאינן פשע, למעט עבירות עוון שהחלטה בעניינן מתקבלת בידי בעל תפקיד כאמור בפסקאות (1) או (2);
- (4) קצין משטרה המכהן כראש יחידת תביעות - בעבירות לפי סעיף 19 מח לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998, או פרק ה'א לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.
- (ב) על החלטה שלא להעמיד לדין תימסר לחשוד הודעה בכתב שבה תצוין עילת סגירת התיק והחשוד יהיה רשאי לפנות לתובע שסגר את התיק בבקשה מנומקת לשנות את עילת הסגירה; תיק שנסגר בשל חוסר אשמה, יימחק רישומו מרישומי המשטרה.
- 62א. (א) בסעיף זה -
- "בן זוג", "המרכז", "המתלונן" - כהגדרתם בסעיף 59א(א);
- "עבירת מין או אלימות" - כהגדרתה בסעיף 59א(א) וכן עבירה מסוג פשע לפי סעיפים 203, 305, 307, 327, 329, 330, 332, 333, 335, 336 בנסיבות מחמירות, 345, 346א(א), 347א(א) ו-348א(א), (ב) ו-348א(ב), 368ב, 368ג, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 377 בנסיבות מחמירות, עבירה של סחר בבני אדם לפי סעיף 377א(5), 381א(א), 382(ב) בצירוף ל-379, 382(ג) בצירוף ל-380, 402, 404, 427, 428, לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- (ב) בקשת המתלונן שלא להעמיד לדין את בן זוגו בעבירת מין או אלימות שביצע כלפיו, לא תהווה, כשלעצמה, סיבה יחידה להחלטה לפי סעיף 62א(א) שאין במשפט ענין לציבור.
- (ג) ביקש המתלונן שלא להעמיד לדין את בן זוגו בעבירת מין או אלימות שביצע כלפיו והבקשה מהווה סיבה מבין הסיבות שלא להעמיד לדין, רשאי תובע, בטרם יחליט כאמור בסעיף 62א(א), להפנות את המתלונן, בן זוגו או שניהם, בהסכמת כל אחד מהם למרכז, ויחולו, לענין קבלת ההחלטה, הוראות סעיף 59א(ג) עד (5), בשינויים המחויבים.
- (ד) אין בהוראות סעיף זה לגרוע מסמכויות תובע להחליט לפי סעיף 62א(א).

המשך החקירה [56]
(תיקון מס' 33)
תשס"א-2001

העמדה לדין וסגירת
תיק
(תיקון מס' 33)
תשס"א-2001

(תיקון מס' 62 - הוראת
שעה) תשע"א-2010

(תיקון מס' 62 - הוראת
שעה) תשע"א-2010

(תיקון מס' 62 - הוראת
שעה) תשע"א-2010

(תיקון מס' 45)
תשס"ה-2005

סגירת תיק בעבירת
מין או אלימות כלפי
בן זוג
(תיקון מס' 36)
תשס"ב-2002

(תיקון מס' 50)
תשס"ז-2006

63. על החלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין תימסר למתלונן הודעה בכתב בציון טעם ההחלטה. הודעה על החלטה שלא לחקור או להעמיד לדין [57]
64. (א) על החלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין, משום שאין בחקירה או במשפט ענין לציבור, שלא נמצאו ראיות מספיקות או שנקבע שאין אשמה, רשאי המתלונן לערור כלהלן: ערר (תיקון מס' 33) תשס"א-2001
- (1) על החלטה שניתנה על ידי גוף חוקר או תובע כאמור בסעיף 12(א)(1) או (ב) או (2) - לפני פרקליט מחוז, פרקליט מפרקליטות המדינה שמונה למנהל תחום עררים או פרקליט מפרקליטות המדינה, בדרגה שאינה פחותה מסגן בכיר א' לפרקליט המדינה, שפרקליט המדינה הסמיכו לכך; (תיקון מס' 33) (תיקון) תשס"ד-2004 (תיקון מס' 33) (תיקון מס' 2) תשס"ד-2004
- (2) על החלטה שניתנה על ידי פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה, שלא להעמיד לדין בשל העדר ראיות מספיקות או חוסר אשמה, למעט החלטה בערר לפי פסקה (1) - לפני פרקליט המדינה; (תיקון מס' 33) (תיקון) תשס"ד-2004 (תיקון מס' 60) תש"ע-2010
- (3) על החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או משנהו, שלא להעמיד לדין, למעט החלטה בערר לפי פסקה (2), וכן על החלטה של פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה, שלא להעמיד לדין בשל העדר ענין לציבור, למעט החלטה בערר לפי פסקה (1) - לפני היועץ המשפטי לממשלה. (תיקון מס' 41) תשס"ד-2004
- (ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לפרקליט המדינה את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(3) למעט לענין החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או למשנה לפרקליט המדינה למעט לענין החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או משנהו; פרקליט המדינה רשאי לאצול למשנהו את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(2) ופרקליט מחוז רשאי, באישור פרקליט המדינה, לאצול את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(1) לפרקליט בדרגה שאינה פחותה מסגן בכיר לפרקליט המחוז. (תיקון מס' 33) תשס"א-2001
65. הערר יוגש באמצעות המשטרה או התובע, הכל לפי הענין, תוך שלושים ימים לאחר שנמסרה למתלונן ההודעה לפי סעיף 63, אולם רשאי בעל הסמכות להחליט בערר כאמור בסעיף 64 להאריך את המועד להגשת הערר. מועד לערר [59] (תיקון מס' 33) תשס"א-2001
- 65א. החלטה בערר לפי סעיף 64 תינתן ותימסר למתלונן על ידי בעל הסמכות להחליט בערר; החלטה כאמור, לענין עבירת מין או אלימות, מסוג פשע, תינתן ותימסר למתלונן עד תום שישה חודשים מיום הגשת הערר, ואולם בעל הסמכות להחליט בערר רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להחליט ולמסור את החלטתו כאמור במועד מאוחר יותר; לענין זה, "עבירת מין או אלימות" - כהגדרתה בחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001. מתן החלטה בערר (תיקון מס' 29) תשס"א-2001 (תיקון מס' 33) תשס"א-2001 (תיקון מס' 53) תשס"ח-2007
- 65ב. (א) (1) בטרם תתקבל החלטה להעמיד לדין חשוד, בעקבות הגשת ערר לפי סעיף 64 בעבירה מסוג פשע או עוון, יודיע לו הגורם המוסמך לקבל החלטה כאמור או הממונה על החקירה, על הערר שהוגש ועל האפשרות שיוגש נגדו כתב אישום, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, או בעל הסמכות להחליט בערר, לפי העניין, כי קיימת מניעה לכך. הודעה על החלטה בערר (תיקון מס' 53) תשס"ח-2007
- (2) הוראות פסקה (1) לא יחולו על סוגי פשעים שקבע שר המשפטים לפי הוראות סעיף 60א(ט), וכן על מי שבעת שניתנה החלטה בערר היה נתון במעצר בעקבות הערר שהוגש. הודעה על החלטה בערר (תיקון מס' 53) תשס"ח-2007
- (ב) התקבלה החלטה על שינוי העילה לסגירת התיק, בעקבות הגשת ערר לפי סעיף 64, תימסר לחשוד הודעה על הערר שהוגש ועל שינוי עילת הסגירה, והחשוד יהיה רשאי לפנות לבעל הסמכות להחליט בערר בבקשה מנומקת לשנות את עילת הסגירה. הודעה על החלטה בערר (תיקון מס' 53) תשס"ח-2007
- (ג) אין בהוראות סעיף זה כדי להוסיף על הוראות סעיף 60א או לגרוע מהן.
66. (בוטל). (תיקון מס' 33) תשס"א-2001
67. אדם שיש להעמידו לדין יגיש עליו תובע כתב אישום לבית המשפט. כתב אישום [61]
- סימן ב': קובלנה
68. על אף האמור בסעיף 11 רשאי כל אדם להאשים בעבירה מן המנויות בתוספת השניה על קובלנה [62] ת"ט (מס' 2) תשנ"ב-1982

- ידי הגשת קובלנה לבית המשפט.
69. לא תוגש קובלנה לפי סימן זה על עובד המדינה בשל מעשה שעשה תוך מילוי תפקידו, אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.
70. הוראות חוק זה הנוגעות לכתב אישום יחולו על קובלנה, בשינויים לפי הענין; בכל מקום שמדובר בכתב אישום גם קובלנה במשמע, ובכל מקום שמדובר בתובע גם קובל במשמע, אם אין כוונה אחרת משתמעת.
71. הוגשה קובלנה, יעביר בית המשפט העתק ממנה לפרקליט המחוז; התביעה תנוהל, על אף האמור בסעיף 11, בידי הקובל או בא-כוחו, זולת אם פרקליט המחוז הגיש לבית המשפט, תוך חמישה עשר ימים לאחר שקיבל העתק הקובלנה, הודעה שפרקליט מפרקליטות המדינה ינהל את התביעה.
72. הוגשה הודעה כאמור סעיף 71, תוחלף הקובלנה בכתב אישום מטעם תובע.
73. נוכח בית המשפט שקובל אינו מסוגל לנהל בעצמו את ענינו בבית המשפט, או שהוא מנהל את ענינו באופן טורדני, רשאי בית המשפט להפסיק את הדיון בקובלנה עד שימנה לו הקובל עורך דין תוך תקופה שיקבע; לא עשה כן הקובל תוך התקופה שנקבעה, רשאי בית המשפט לראותו כאילו לא התייצב ויחול האמור בסעיף 133.
- סימן ג': עיון בראיות התביעה
74. (א) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו.
- (ב) נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעיונו.
- (ג) בקשה לפי סעיף קטן (ב) תידון לפני שופט אחד ובמידת האפשר היא תובא בפני שופט שאינו דן באישום.
- (ד) בעת הדיון בבקשה יעמיד התובע את החומר שבמחלוקת לעיונו של בית המשפט בלבד.
- (ה) על החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתן לערור לפני בית המשפט שלערעור שידון בערר בשופט אחד; הערר יוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט, ואולם בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת הערר מטעמים שיירשמו.
- (ו) אין בסעיף זה כדי לפגוע בהוראות פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.
75. עיון בחומר החקירה או העתקה ממנו יהיו במשרד תובע או במקום אחר שתובע הועיד לכך, ובמעמד אדם שתובע מינה, דרך כלל או לענין פלוני, להבטיח שהעיון וההעתקה ייעשו בהתאם לחוק ולהוראות התובע.
76. המפריע או המכשיל אדם שנתמנה על פי סעיף 75 במילוי תפקידו, דינו - מאסר שלוש חודשים; המוציא מתוך החומר שנמסר לו לעיון או להעתקה מסמך או מוצג בלי שקיבל לכך רשות בכתב מאת תובע, דינו - מאסר שנה.
77. (א) לא יגיש תובע לבית המשפט ראייה ולא ישמיע עד אם לנאשם או לסניגורו לא ניתנה הזדמנות סבירה לעיין בראייה או בהודעת העד בחקירה, וכן להעתיקם, אלא אם ויתרו על כך.
- (ב) הודעה של עד בענינים פורמליים שאינם מהותיים לבירור האשמה, אין חובה שתהא בכתב, אולם התובע ימסור לנאשם או לסניגורו - זמן סביר מראש - את שם העד, ואת עיקר התוכן של עדותו לפי הידוע לתביעה, זולת אם ויתרו על כך.
78. הוראות סעיף 74 אינן חלות על חומר שאי-גילויו מותר או שגילויו אסור לפי כל דין, אולם

קובלנות על עובדי המדינה [63]

דיון קובלנה [64]

התביעה בקובלנה [65]
ת"ט (מס' 2)
תשמ"ב-1982

החלפת קובלנה בכתב אישום [66]

העמדת הדיון בקובלנה [66א]

עיון בחומר החקירה [67]
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

דרכי העיון וההעתקה [68]

עונשין [69]

טייג להבאת ראיות [70]

חומר סודי [71]

- הוראות סעיף 77 חלות עליו.
79. לא יגיש קובל לבית המשפט ראייה שבכתב שהיתה בידי, אלא אם המציא לנאשם העתק ממנה. המצאת ראיות שבידי קובל [72]
80. הוראות סימן זה אינן חלות על ראיות הבאות לסתור טענת הנאשם שהתובע לא יכול היה לצפותה מראש, ועל ראיות להסברת העדרו של עד או לענינים פורמליים אחרים שאינם מהותיים לביורר האשמה. סייג לזכות העיון בחומר הראיות [73]
81. הוראות סימן זה אינן גורעות מהוראות סעיף 128 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. שמירת דין [74]
- סימן ד': עיון בעדויות מומחים של ההגנה
82. בסימן זה, "חוות דעת" ו"תעודת רופא" - כמשמעותן בסעיף 20 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971. הגדרות [74א]
83. (א) בית המשפט שהוגש לפניו כתב אישום בפשע או בעוון, רשאי - לפי בקשת התובע - לצוות על הנאשם או על סניגורו -
- (1) לאפשר לתובע לעיין בכל זמן סביר בכל חוות דעת בכתב או בתעודת רופא, שהנאשם מתכוון להביאן לפני בית המשפט כראיה;
- (2) לערוך בכתב את עיקר תכנה של עדות מומחה, שהנאשם מתכוון להשמיע, ולאפשר לתובע בכל זמן סביר לעיין בו;
- (3) לאפשר לתובע להעתיק מסמכים כאמור.
- (ב) העיון יהיה במעמד אדם שהנאשם או סניגורו ימנה לצורך זה או בכל דרך אחרת שיקבע בית המשפט.
- (ג) מועד העיון ומקומו יהיו כפי שיקבע בית המשפט, ובלבד שמועד העיון יהיה לאחר שניתנה לנאשם או לסניגורו - לפי בקשתם - האפשרות לעיין בחומר החקירה לפי סימן ג'.
84. לא יגיש נאשם לבית המשפט חוות דעת בכתב או תעודת רופא ולא ישמיע עדות מומחה שלא קויים לגביהן צו שניתן לפי סעיף 83, אלא בהסכמת התובע או ברשות בית המשפט. סייג להבאת ראיות [74ג]
- סימן ה': אישום
85. כתב אישום יכיל -
- (1) שם בית המשפט שאליו הוא מוגש;
- (2) ציון מדינת ישראל כמאשים או שם הקובל ומענו;
- (3) שם הנאשם ומענו;
- (4) תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם;
- (5) ציון הוראות החיקוק שלפיו מואשם הנאשם;
- (6) שמות עדי התביעה.
86. מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת; בצירוף אישומים כאמור מותר, על אף כל דין אחר, לצרף לאישום בבית משפט מחוזי גם אישום בעבירה שאינה פשע. צירוף אישומים [76]
87. מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה שהם מהווים פרשה אחת; אולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפיטתו של צד אחר. צירוף נאשמים [77]
88. בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת המשפט באישום פלוני שנכלל בכתב האישום, או על הפרדת משפטו של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים. הפרדת המשפט [78]

89. ניתן צו להפרדת המשפט, יוגש כתב אישום אחר בשל האישום שהמשפט עליו הופרד או נגד הנאשם שמשפטו הופרד; ורשאי בית המשפט, אם הוא סבור שלא ייגרם על-ידי עיוות-דין, להמשיך במשפט שהופרד מן השלב שאליו הגיע לפני ההפרדה.
90. בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים באותו בית משפט, אם מותר לצרפם בהתאם להוראות סעיפים 86 או 87 ובית המשפט סבור שהצירוף לא יגרם לעיוות דין.
91. תובע רשאי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית המשפט המפרטת את השינוי; בית המשפט ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.
92. (א) בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול.
- (ב) בית המשפט רשאי לתקן כתב אישום אף אם העבירה שלפי התיקון היא בגדר הסמכות של בית משפט אחר או של הרכב אחר, ואם עשה כן יעביר את הענין לאותו בית משפט או הרכב, אולם אם העבירה היא בסמכותו של בית משפט בעל סמכות שיפוט מצומצמת יותר, רשאי בית המשפט גם להמשיך לדון בה.
- (ג) בית משפט שהועבר אליו ענין לפי סעיף קטן (ב) רשאי להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע קודמו, ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין, לנהוג בראיות שגבה קודמו כאילו הוא עצמו גבה אותן, או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.
93. תובע רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לחזור בו מאישום שבכתב האישום, נגד נאשם אחד או יותר; אולם לא יעשה כן אם הודה הנאשם, בין בכתב על-פי סעיף 123 ובין בתשובתו לאישום, בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באותו אישום; לא היה בעובדות שהודה בהן כדי הרשעתו, רשאי התובע לחזור בו מן האישום ברשות בית המשפט.
94. (א) חזר בו תובע מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום, יבטל בית המשפט את האישום; חזר בו לאחר מכן, יזכה בית המשפט את הנאשם מאותו אישום.
- (ב) בהסכמת התובע והנאשם רשאי בית המשפט לבטל אישום, בכל עת עד להכרעת הדין, ודין הביטול יהיה כדין ביטול לפני תשובת הנאשם.
- (ג) אישום שבוטל, לפי סעיף קטן (ב), לא יוגש מחדש אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה ומטעמים שיירשמו.
- 94א. (א) בכל עת שלאחר הגשת כתב האישום ולפני גזר הדין, רשאי בית המשפט להתלות את ההליכים, בין מיוזמתו ובין לבקשת תובע, אם נוכח כי לא ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו.
- (ב) הותלו ההליכים, לפי סעיף קטן (א) ולאחר מכן ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו, רשאי תובע להודיע בכתב לבית המשפט על רצונו לחדש את ההליכים, ומשעשה כן יחדש בית המשפט את ההליכים, ורשאי הוא להמשיך בהם מן השלב שאליו הגיע לפני התלייתם.
- (ג) על אף הוראות סעיף 9 ניתן לחדש את ההליכים באישור היועץ המשפטי לממשלה, מטעמים שיירשמו, אף אם עברו בין מועד התליית ההליכים לבין המועד שבו ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו התקופות האמורות בסעיף 9; ובלבד שההליכים הותלו מהטעם שהנאשם מתחמק מן הדין.

סימן ו': זימון למשפט

95. (א) משהוגש כתב אישום יקבע בית המשפט מועד למשפט; בית המשפט יודיע על המועד בכתב לתובע וימציא לנאשם הזמנה בכתב למשפט בצירוף העתק מכתב האישום; הגיש סניגורו לבית המשפט לפני קביעת המועד יפוי כוח לייצג את הנאשם במשפט, יודיע בית המשפט על המועד בכתב גם לסניגור.
- (ב) סבר בית המשפט, לאור אופי העבירה שבכתב האישום ונסיבותיה, כי הדיון בכתב

האישום מתאים לניהול במסגרת דיון מקדמי לפי הוראות סעיף 143א, תצורף להזמנה למשפט כאמור בסעיף קטן (א) הודעה, בנוסח שיקבע שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, בדבר האפשרות לניהול דיון מקדמי ובדבר מטרות הדיון המקדמי כאמור בסעיף 143א(ב), ותנאיו כאמור בסעיף 143א(ג).

96. הזמנה למשפט תכיל –

תוכן ההזמנה [86]

- (1) שם בית המשפט;
- (2) ציון המאשים;
- (3) שם הנאשם ומענו;
- (4) תמצית האישום נגדו;
- (5) המקום והמועד שבהם עליו להתייצב;
- (6) תמצית הוראות סעיפים 123 ו-128.

97. נדחה המועד לתחילת המשפט או להמשכו, יודיע בית המשפט בכתב לתובע על המועד שקבע, וימציא לנאשם ולסניגורו הודעה בכתב עליו, אם לא הודיע להם על כך בעל-פה בשעת דיון.

הודעה על דחיית מועד [87]

98. הודעה בכתב והזמנה לפי סימן זה תיחתם בידי שופט, רשם או פקיד בית המשפט ובחותרת בית המשפט. אולם הודעה או הזמנה כאמור, לנאשם בעבירה שכתב האישום נגדו הוגש בידי תובע, כמשמעותו בסעיף 12(א), יכול שתיחתם בידי שוטר בלבד.

צורת ההזמנה [88]
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

99. בית המשפט רשאי לתת בכל עת צו הבאה נגד הנאשם, אם ראה שיש צורך בכך כדי לכפות את התייצבותו למשפט במועד שנקבע.

צו הבאה [89]

100. על צו הבאה יחולו הוראות סעיפים 22 עד 26, בשינויים לפי הענין.

תחולת סעיפים אחרים [90]

101. העוצר אדם לפי צו הבאה ימסור לו עם העתק הצו גם הזמנה, או הודעה לפי סעיף 97, או העתק מהן.

מסירה עם מעצר [91]

102. בצו הבאה רשאי בית המשפט להורות לקצין משטרה לשחרר את הנאשם בערובה, כפי שיפורש בצו; כתב ערובה שניתן בפני הקצין יועבר לבית המשפט שנתן את הצו; על הערובה יחולו הוראות סעיפים 43 עד 49 בשינויים לפי הענין.

שחרור בערובה [92]

103. מי שנעצר על-פי צו הבאה ולא שוחרר לפי סעיף 102, יובא בלא דיחוי לפני בית המשפט, והוא יצווה על מעצרו או ישחררו בערובה.

הבאה לבית המשפט [93]

104. (א) נאשם שנמלט או מסתתר ואין אפשרות למצאו, רשאי בית המשפט, לבקשת פרקליט מפרקליטות המדינה, ואם הוא סבור שהדבר עשוי להביא להתייצבותו של הנאשם, לצוות על תפיסת כל נכס מנכסיו של הנאשם, מיטלטלין או מקרקעין, על רישום עיקול עליהם בפנקסי המקרקעין או על מינוי כונס נכסים עליהם, ולהורות מה ייעשה בנכס ובפירותיו כל עוד הצו בתקפו.

תפיסת נכסי נאשם שנמלט [94]

(ב) צו לפי סעיף זה לא יפגע בזכותו של נושה לרדת לאותם נכסים.

(ג) ניתן צו לפי סעיף זה, רשאי כל מי שתלוי בנאשם ותפיסת הנכס עשויה לפגוע בפרנסתו, לבקש מבית המשפט לבטל את הצו או לשנותו.

סימן ז': הזמנת עדים והמצאת מסמכים

105. בסימן זה, "מסמכים" – לרבות מוצגים אחרים.

פירושים [98 סוגריים]

106. (א) בית המשפט יזמין, לבקשת בעל דין, כל אדם להעיד במשפט, זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם להועיל לבירור שאלה הנוגעת למשפט, וכן רשאי בית המשפט להזמין עד מטעמו.

הזמנת עד [95, 96]

(ב) הזמנת עד תהיה בהמצאת הזמנה בכתב לעד או בהודעה בעל-פה לעד על ידי בית המשפט בשעת דיון.

107. הזמנה בכתב לעד תיחתם ביד שופט, רשם או פקיד בית המשפט ובחותמת בית המשפט, אולם רשאי שוטר להזמין עד מטעם תובע בחתימתו בלבד; ההזמנה תכיל –
- (1) שם בית המשפט;
 - (2) ציון בעלי הדין;
 - (3) שם המוזמן ומענו;
 - (4) המקום והמועד שבהם עליו להתייצב;
 - (5) (נמחקה).
108. בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.
109. בית המשפט רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע; ודין אדם כזה כדין מי שהומצאו לו הזמנה או צו להמציאת מסמכים.
110. נוכח בית המשפט כי נבצר מעד לבוא לבית המשפט, רשאי הוא לגבות את עדותו במקום אחר.
111. (א) בית המשפט רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, למנות מיוזמתו מומחה בענין שבחשבוונאות או בנושא אחר הדורש בדיקה טכנית או חישוב, לצורך הבהרת חומר הראיות שבפניו.
- (ב) מומחה כאמור בסעיף קטן (א) יענין בחומר הראיות שהפנה אליו בית המשפט ויערוך את ממצאיו על פי שאלות שהוצגו לו על ידי בית המשפט; המומחה יגיש חוות דעתו בכתב ויחקר עליה בבית המשפט לבקשת מי מבעלי הדין; הוגשה חוות דעת לפי סעיף זה, רשאים בעלי הדין, להביא ראיות לסתור אותה.
112. (בוטל).
113. עד 115. (בוטל).
- סימן ח': שמירת ראיות
116. בסימן זה –
- "גביית עדות" – לרבות קבלת מסמכים ומוצגים אחרים;
- "עדות מוקדמת" – עדות כאמור בסעיף 117 או בסעיף 117א;
- "תיעוד חזותי" – כהגדרתו בחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002.
117. (א) הוגש כתב אישום לבית משפט, רשאי בית המשפט, לבקשת בעל דין, לגבות עדותו של אדם לאלתר, אם ראה שהעדות חשובה לביורר האשמה וכי יש יסוד סביר להניח שאי אפשר יהיה לגבותה במהלך המשפט או אם מצא שיש חשש שאמצעי לחץ, איום, הפחדה, כוח או הבטחת טובת הנאה יניאו את העד מלמסור עדות אמת במהלך המשפט; נפתחה חקירה בעבירה ועדיין לא הוגש עליה כתב אישום, רשאי לעשות כן בית משפט השלום או בית משפט מחוזי לבקשת תובע או לבקשת אדם העשוי להיות נאשם בעבירה.
- (ב) הוגשה בקשה לגביית עדות מוקדמת, כאמור בסעיף קטן (א), בעבירה לפי סעיף 377א לחוק העונשין, התשל"ז-1977, יחליט בית המשפט בבקשה לא יאוחר משבועיים מיום הגשתה; העדות תיגבה בתוך חודשיים מיום ההחלטה, אלא אם כן האריך בית המשפט את התקופה מטעמים מיוחדים שיירשמו.
- 117א. (א) הוגש כתב אישום לבית משפט או נפתחה חקירה בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955 (להלן – חוק הגנת ילדים), רשאי בית המשפט לגבות לאלתר עדותו של ילד כמשמעותו בחוק האמור, על פי בקשתו של תובע או מי שעשוי להיות נאשם בעבירה, ובהרשאתו של חוקר ילדים.

צורת ההזמנה ותכנה
[97]
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
צו להמציאת מסמכים
ומוצגים [98]

הזמנת עד על אתר
[99]

עד שנבצר ממנו לבוא
לבית המשפט [100]

מומחה מטעם בית
המשפט
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 6)
תשמ"ה-1985

(תיקון מס' 2)
תשמ"ב-1982

הגדרות
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2004

גביה מוקדמת של
עדות [106]
(תיקון מס' 39)
תשס"ג-2003

(תיקון מס' 50)
תשס"ז-2006

גביה מוקדמת של
עדות של ילד
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2004

(ב) על עדות לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סימן זה, בשינויים המחוייבים, וכן יחולו הוראות סעיפים 2(ב), (ג), 2א ו-10 לחוק הגנת ילדים.

117ב. (א) הוגש כתב אישום לבית משפט בעבירה שבה מתלונן או עד הוא אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, רשאי בית המשפט לגבות לאלתר את עדותו של אותו אדם, על פי בקשתו של התובע או של הנאשם.

עדות מוקדמת של אדם עם מוגבלות (תיקון מס' 47) תשס"ו-2005

(ב) גביית עדות לאלתר כאמור בסעיף קטן (א) תתועד בהתאם להוראות סעיף 10 לחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות.

118. עדות מוקדמת תיגבה בפני תובע ובפני הנאשם או אדם העשוי להיות נאשם בעבירה, זולת אם החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לגבותה שלא בפניו של הנאשם או של מי שעשוי להיות נאשם; החליט בית המשפט כאמור תתועד העדות בתיעוד חזותי והוראות סעיף 120א(ב) ו-1(ג) יחולו לענין זה.

נוכחות בעלי דין [107] (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 42) תשס"ו-2004

119. (א) בהזמנת עדים ובסדרי גביית העדויות ינהגו ככל האפשר כדרך שנוהגים במהלך המשפט, ועל הפרוטוקול יחולו הוראות סעיפים 135 עד 139, בשינויים לפי הענין.

סדרי גביית העדות [108]

(ב) התנגדות לשאלה וטענות אחרות שהושמעו בשעת גביית העדות יירשמו בפרוטוקול, ויחליט בהן בית המשפט שהעדויות מוגשת לו כראיה.

120. הפרוטוקול בהליכי גביית העדות ייקרא באזני העד, ולאחר שיאשרנו יחתום עליו וכן יחתום עליו השופט; סירב העד לאשר או לחתום, יירשם הדבר בפרוטוקול. הוראות סעיף זה לא יחולו על עדות שהוקלטה במלואה.

חתימת הפרוטוקול [109] (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995

120א. (א) (1) עדות מוקדמת תתועד בתיעוד חזותי.

תיעוד חזותי של עדות מוקדמת (תיקון מס' 42) תשס"ו-2004

(2) נקבע המותב שידון במשפט שבו תוגש העדות כראיה והעדויות המוקדמת נגבית בפני כל שופטי המותב, רשאי בית המשפט להורות כי העדות המוקדמת לא תתועד בתיעוד חזותי; שינוי במותב לאחר גביית העדות לא יהיה בו כדי לפסול את העדות.

(3) בסעיף זה, "מותב" – לרבות דן יחיד.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) בית משפט הגובה עדות מוקדמת רשאי להורות כי העדות תיגבה, כולה או חלקה, בלא תיעוד חזותי, אם השתכנע כי ננקטו אמצעים סבירים לקיים את התיעוד, אך ביצוע התיעוד החזותי יעכב את גביית העדות והעיכוב עלול לסכל את גבייתה; החליט בית המשפט כאמור, לא יהיה בהעדר תיעוד חזותי כדי לפסול את העדות המוקדמת.

(ג) בית משפט רשאי לקבל כראיה עדות מוקדמת שאין לה תיעוד חזותי אם השתכנע, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי יש לכך הצדקה בנסיבות הענין.

121. (א) עדות מוקדמת, דינה כדין עדות שנגבתה במהלך המשפט, אך בית המשפט ירשה להזמין את העד לעדות נוספת אם ניתן להביא את העד לבית המשפט ונתקיים אחד מאלה –

העדות כראיה במשפט [110] (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 42) תשס"ו-2004

(1) לא היתה לנאשם הזדמנות לחקור את העד;

(2) לא ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה למנות לעצמו סניגור כדי שיהיה נוכח בעת גביית העדות ויחקור את העד, או לא מונה לו סניגור שהיתה חובה למנותו;

(3) בית המשפט סבור, מטעמים שיירשמו, שהדבר דרוש לביורר האמת או לעשיית צדק.

(ב) ילד שנתן עדות מוקדמת לפי סעיפים 117א או 117ב לא יזומן למתן עדות נוספת אלא באישור חוקר ילדים; על עדותו יחולו הוראות סימן זה, בשינויים המחוייבים, וכן יחולו הוראות סעיפים 2(ב), (ג), 2א ו-10 לחוק הגנת ילדים; לא אישר חוקר הילדים את עדותו של הילד לפי סעיף זה והעדויות המוקדמת נגבתה לפני שהוגש האישום, לא ירשיע בית המשפט על סמך עדות זו אלא אם כן יש לה סיוע בראיה אחרת.

(תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 47) תשס"ו-2005

122. נתקבלה עדות שנגבתה לפי סימן זה ולא היתה לבעל דין הזדמנות לחקור את העד, יביא בית המשפט עובדה זו בחשבון בשקלו את העדות.

עדות שנגבתה שלא בפני בעל דין [111]

סימן ט': הודיה בכתב

123. עד לתחילת המשפט רשאי הנאשם, בהודעה בכתב לבית המשפט, להודות בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן, וכן לטעון עובדות נוספות; העתק מכתב ההודיה ימצא על ידי בית המשפט לתובע. [הודיה בכתב 113]

124. הודיה שבכתב אינה מונעת את הנאשם מטעון טענות מקדמיות או מהודות בעובדות או מטעון עובדות נוספות במהלך המשפט. הודיה בכתב אינה מונעת טענות מקדמיות [114]

פרק ה': הליכי המשפט

סימן א': מועד המשפט

125. כל עוד לא הוחל בגביית ראיות, רשאי בית המשפט מזמן לזמן לדחות את מועד תחילת המשפט או המשכו כפי הצורך; הוחל בגביית הראיות, ימשיך ברציפות יום יום עד גמירא, זולת אם ראה, מטעמים שיירשמו, כי אין כל אפשרות לנהוג כך. רציפות המשפט 115]

סימן ב': נוכחות בעלי הדין

126. באין הוראה אחרת בחוק זה לא יידון אדם בפלילים אלא בפניו. נוכחות הנאשם 116]

127. הואשם תאגיד או חבר בני-אדם, לא ינוהל המשפט אלא בפני אדם המורשה כדין לייצג את התאגיד או חבר בני-האדם; אולם מותר לדון תאגיד או חבר בני-אדם שלא בפני מורשה אם נתקיימו התנאים האמורים בסעיף 128; מורשה כאמור דינו לענין סעיפים 99, 140, 161, 189, ו-192 כדין נאשם, והמצאת מסמך לתאגיד או לחבר בני-אדם - היא המצאה למורשה. נוכחות מורשים של תאגיד 117]

128. נאשם שהוזמן לתחילת המשפט ולא התייצב, מותר לדונו לא בפניו - שפיטה לא בפני הנאשם בתחילת המשפט 118]

(1) אם הוא נאשם בחטא או בעוון והודה בהודיה שבכתב בכל העובדות הנטענות בכתב האישום, ולא טען בה עובדות נוספות שיש בהן לכאורה כדי לשנות את תוצאות המשפט;

(2) אם ביקש שמשפטו יתנהל שלא בפניו והוא מיוצג בו על ידי סניגור, ובית המשפט סבור שלא יהיה בשפיטתו שלא בפניו משום עיוות דין לנאשם,

אולם רשאי בית המשפט, בכל שלב של המשפט, לצוות על התייצבות הנאשם.

129. נידון נאשם לא בפניו על פי סעיף 128(1), לא יגזור עליו בית המשפט עונש מאסר אלא אם ניתנה לו תחילה הזדמנות להשמיע את טענותיו לענין העונש בהתאם לסעיף 192. אין באמור בסעיף זה כדי למנוע מבית המשפט להטיל מאסר במקום קנס, ובלבד שבהזמנה למשפט צוין שניתן להטיל מאסר כאמור אם הנאשם לא יתייצב; צו מאסר לביצוע מאסר במקום קנס שניתן שלא בנוכחות הנידון או סניגורו יבוצע בהתאם להוראות סעיף 129(א). אין לגזור מאסר לא בפני הנאשם [119] (הוראת שעה) תש"ס-2000 (תיקון מס' 46) תשס"ו-1

129א. (א) לא הוטל מאסר במקום קנס כאמור בסעיף 71 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בעת מתן גזר הדין, רשאי בית המשפט להטילו בצו מיוחד, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או נציגו, שהוגשה לאחר שהקנס לא שולם במועדו; הוראות סימן ג' לפרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, לא יחולו על מאסר לפי סעיף זה. דרכי הטלת קנס במקום קנס (תיקון מס' 46) תשס"ו-1

(ב) לא יינתן צו מאסר לביצוע מאסר במקום קנס, או צו מיוחד כאמור בסעיף קטן (א), אלא בנוכחות הנידון או סניגורו או אם בהזמנה למשפט או לדיון למתן הצו המיוחד צוין כי ניתן להטיל מאסר במקום קנס על נידון שלא יתייצב.

(ג) צו מאסר כאמור בסעיף קטן (ב) שניתן שלא בנוכחות הנידון או סניגורו, לא יבוצע בטרם הומצאה לנידון התראה בכתב על כך לפחות 14 ימים מראש; בהתראה תצוין מזכירות בית המשפט שאליה ניתן לפנות לבריורים וכן האפשרות לבקש פריסה או דחיה של תשלום הקנס ופטור מתשלום תוספת פיגורים, בהתאם להוראות סעיפים 66 ו-69 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וסעיפים 5ב ו-5ג לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, לפי הענין; דרכי ההמצאה הקבועות בסעיף 237(ד) לא יחולו על התראה לפי סעיף קטן זה.

(ד) הוטל על נידון מאסר במקום קנס, בצו מיוחד כאמור בסעיף קטן (א), שלא בנוכחות הנידון או סניגורו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הצו האמור, אם נוכח

שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש בתוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנידון הצו המיוחד, ואולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע; הוראות סעיף 130(ט) יחולו, בשינויים המחוייבים, לענין החלטת בית המשפט לפי סעיף קטן זה.

130. (א) נאשם שהוזמן להמשך משפטו ולא התייצב, מותר לדונו שלא בפניו אם ההזמנה למועד ההמשך נמסרה לו בהודעה של בית המשפט בשעת דיון, ובית המשפט הזהירו במהלך המשפט שיהיה רשאי לדונו שלא בפניו אם לא התייצב, או אם הזמנה בכתב הומצאה לו, שלא באמצעות סניגורו, וכן לסניגורו, אם יש לו סניגור, וצווינה בה האזהרה האמורה.

(ב) סעיף קטן (א) יחול על נאשם בפשע רק אם הדיון במשפטו מתקיים בבית משפט שלום והוא היה מיוצג על ידי סניגור באותה ישיבה.

(ג) הורשע נאשם שלא בפניו לפי סעיף זה, רשאי בית המשפט לגזור את דינו שלא בפניו ובלבד שבית המשפט לא יטיל עליו עונש מאסר; בהזמנה לדיון בגזר הדין יפורט דבר הרשעתו שלא בפניו, מועדה ומועד הדיון בגזר הדין; אין באמור בסעיף קטן זה כדי למנוע מבית המשפט להטיל מאסר במקום קנס, ובלבד שבהזמנה לדיון צוין שניתן להטיל מאסר כאמור אם הנאשם לא יתייצב; צו מאסר לביצוע מאסר במקום קנס שניתן שלא בנוכחות הנידון או סניגורו יבוצע בהתאם להוראות סעיף 129א(ג).

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ג), לא יגזור בית המשפט את דינו של נאשם בפשע אלא בפניו ולאחר שניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו לענין העונש, כאמור בסעיף 192.

(ד) בית המשפט לא ידון נאשם ולא יגזור את דינו שלא בפניו אם שוכנע, כי נבצר מן הנאשם להתייצב מסיבה מוצדקת או אם הוא סבור כי ייגרם לו בכך עיוות דין.

(ה) התנהל דיון שלא בפני הנאשם ושלא בפני סניגורו, לפי סעיף זה, רשאי בית המשפט, על-פי בקשת הנאשם, אף בשעת הדיון, לבטל את הדיון שנערך בהעדרם, לרבות הכרעת הדין, כל עוד לא ניתן גזר הדין, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

(ו) התנהל דיון לפי סעיף זה שלא בפני הנאשם, אך בנוכחות סניגורו, רשאי בית המשפט, על-פי בקשת הנאשם, לצוות על שמיעתו מחדש של עד אשר העיד בדיון כאמור, וכן רשאי הוא לצוות על ביטול הכרעת הדין כל עוד לא נגזר הדין, אם שוכנע כי בשל העדרות הנאשם באותו דיון לא מוצתה חקירת העד, לא ניתן היה לנהל את הגנתו כראוי או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

(ז) משהתייצב הנאשם למשפט, יסביר לו בית המשפט את זכותו לפי סעיפים קטנים (ה) ו-(ו); התייצב לאחר הכרעת הדין, יקרא בית המשפט לנאשם את הכרעת הדין לפני שיסביר לו את זכותו.

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

(ט) בית המשפט שנעתר לבקשת נאשם או נידון לפי סעיפים קטנים (ה), (ו) או (ח) רשאי להטיל על הנאשם או על הנידון תשלום ההוצאות בפועל שנגרמו בשל אי התייצבותם.

131. אין בהוראות סעיפים 126 עד 130 כדי לגרוע מסמכותו של בית המשפט להרחיק מאולם בית המשפט נאשם המפריע לדינוי בית המשפט, אולם ההליכים שהתנהלו לא בפניו יובאו לידיעתו בדרך שיקבע בית המשפט.

132. (א) בית המשפט מוסמך להורות שהדין, כולו או מקצתו, יהיה לא בפני נאשם, אם ביקש זאת סניגורו של הנאשם ובית המשפט סבור שהדין בפני הנאשם עלול להזיק לבריאות גופו או נפשו.

(ב) דיון לצורך החלטה לפי סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט לקיימו לא בפני הנאשם ורשאי הוא לקיימו בדלתיים סגורות.

שפיטת נאשם שלא התייצב בהמשך המשפט (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995

(הוראת שעה) תש"ס-2000 (תיקון מס' 46) תשס"ו-2005

(הוראת שעה) תש"ס-2000 (תיקון מס' 46) תשס"ו-2005

הודעת ההליכים לנידון שלא בפניו [120]

שפיטה שלא בפני הנאשם מטעמי בריאות [120א]

133. לא התייצב התובע במועד שנקבע למשפט אף על פי שהודע לו המועד, ובית המשפט לא ראה לרחות את המשפט למועד אחר, ינהג בית המשפט כאמור בסעיף 94 כאילו חזר בו התובע מהאישום, אולם רשאי הוא להרשיע את הנאשם בעבירה המתגלית מן העובדות שהודה בהן או שהוכחו, ולגזור את דינו.

העדר תובע [121]

סימן ג': פרוטוקול ותרגום

134. (א) במשפט פלילי ינוהל פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בו והנוגע למשפט לרבות שאלות והערות בית המשפט, ואולם בדיון מקדמי רשאי בית המשפט, בהסכמת בעלי הדין, לכלול בפרוטוקול את עיקרי הדברים שבדיון.

ניהול פרוטוקול (תיקון מס' 57) תשס"ח-2008 [122]

(ב) בית המשפט רשאי להורות שלא יירשמו בפרוטוקול דברי גידוף, נאצה, השמצה או ביזוי, ובלבד ששוכנע כי אין טעם המצדיק את רישומם בפרוטוקול.

(תיקון מס' 57) תשס"ח-2008

(ג) בעל דין זכאי לקבל, בתום הדיון או בסמוך לאחר מכן, עותק של הפרוטוקול.

(תיקון מס' 57) תשס"ח-2008

135. הפרוטוקול יירשם ביד השופט, ביד רושם שקבע בית המשפט, במכשיר הקלטה, באמצעי מיכני אחר או ביד עובד בית המשפט אשר נשיאו או שופט ראשי של בית משפט שלום, לפי הענין, אישרו קצצן – הכל כפי שיקבע בית המשפט; ורשאי בית המשפט, לבקשת בעל דין, להרשות רישום הפרוטוקול ביד קצצן אחר.

רישום הפרוטוקול [123]

136. כתב האישום, מסמכים שהוגשו ושקיבל אותם בית המשפט וכל תעודה הנוגעת למשפט יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק ממנו.

צירוף מסמכים לפרוטוקול [124]

137. בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין ולאחר שנתן ליתר בעלי הדין הזדמנות להשמיע את דבריהם, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו; בית המשפט ייזקק לבקשת תיקון כאמור גם אם הוגשה לאחר מתן פסק הדין וכל עוד לא עברה התקופה לערעור עליו.

תיקון פרוטוקול [125]

138. בקשה לתיקון של פרוטוקול וכל החלטה על בקשה כזאת יירשמו בפרוטוקול וההחלטה תיחתם בידי בית המשפט.

רישום תיקון [126]

139. פרוטוקול ישמש ראיה לכאורה למהלך המשפט, אולם בערעור באותו ענין אין לטעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו, אלא ברשות בית המשפט שלערעור.

הפרוטוקול – ראיה לכאורה [127]

140. הוברר לבית המשפט שהנאשם אינו יודע עברית, ימנה לו מתרגם או יתרגם לו בעצמו.

מתרגם לנאשם [128]

141. ראיה הנמסרת ברשות בית המשפט לא בעברית, או לא בלשון אחרת השגורה כפי בית המשפט ובעלי הדין, תתורגם בידי מתרגם, ועדות שנמסרה כאמור תירשם בפרוטוקול תוך תרגומה לעברית, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; רישום התרגום בפרוטוקול ישמש ראיה לכאורה לדברים שתורגמו.

ראיה שלא בעברית [129]

142. שכרו של מתרגם ישולם מאוצר המדינה, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.

שכרו של מתרגם [130]

סימן ד': פתיחת המשפט

143. בתחילת המשפט יקרא בית המשפט את כתב האישום באזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תכנו, אולם רשאי בית המשפט לא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג על ידי סניגור, אם הודיע הסניגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם והסביר לו את תכנו, ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסניגורו יירשמו בפרוטוקול.

תחילת המשפט [131]

143א. (א) בסעיף זה –

דיון מקדמי (תיקון מס' 48) תשס"ו-2006

"חוק זכויות נפגעי עבירה" – חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001;

"סיום הדיון" – לרבות מתן פסק דין;

"עבירת מין או אלימות חמורה" – כהגדרתה בסעיף 2 לחוק זכויות נפגעי עבירה.

(ב) על אף הוראות סעיף 143, רשאי בית המשפט, בתחילת המשפט ובכפוף להוראות סעיף קטן (ג), לנהל דיון מקדמי בכתב אישום, שמטרתו אחד מאלה:

(1) בירור עמדת הנאשם לענין הודיה או כפירה בעובדות הנטענות בכתב האישום,

- כולן או מקצתן ;
- (2) בחינת האפשרות לצמצום המחלוקת העובדתית או המשפטית, כולה או מקצתה ;
- (3) ייתור הצורך בשמיעת ראיות ;
- (4) סיום הדיון במסגרת הדיון המקדמי.
- (ג) בית המשפט ינהל דיון מקדמי לפי סעיף זה, רק אם התקיימו כל אלה :
- (1) הנאשם קיבל הודעה לפי סעיף 95(ב) בדבר האפשרות לניהול דיון מקדמי ובית המשפט נוכח כי הנאשם הבין את מהות הדיון המקדמי והביע את הסכמתו לניהולו ;
- (2) הנאשם מיוצג בידי סניגור ;
- (3) התובע הסכים לניהול הדיון המקדמי.
- (ד) בדיון מקדמי לפי סעיף זה רשאי בית המשפט, בהסכמת בעלי הדין, לעיין בחומר החקירה וברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום, וכן בחומר וברשימה כאמור שנאספו או שנרשמו בידי ההגנה ; אין בהוראה זו כדי לגרוע מכללי חסיונות עדים או כללי ראיות חסיונות.
- (ה) לא הסתיים הדיון בכתב האישום במסגרת דיון מקדמי לפי סעיף זה, יעביר בית המשפט את הדיון בכתב האישום לשופט אחר שימשיך לדון בו לפי הוראות סימנים ה' עד ז' לפרק זה.
- (1) פרוטוקול הדיון המקדמי –
- (1) לא יועבר לעיון השופט שימשיך לדון בכתב האישום לפי הוראות סעיף קטן (ה) ;
- (2) לא ישמש ראיה בכל הליך משפטי אחר, למעט בערעור על פסק הדין שניתן בדיון המקדמי, אלא בהסכמת בעלי הדין.
- (ז) בית המשפט יברר, בדיון מקדמי לפי סעיף זה בכתב אישום בעבירת מין או אלימות חמורה, האם קוימו הוראות חוק זכויות נפגעי עבירה לענין זכותו של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה להביע עמדה בענין הסדר טיעון עם הנאשם.
- (ח) הוראות סעיף זה לא יחולו על דיון בכל אחת מאלה :
- (1) עבירה שהיא בסמכותו של בית המשפט המחוזי בדונו בהרכב ;
- (2) עבירה מהעבירות המפורטות בסעיף 240(א) רישה.
144. לאחר תחילת המשפט ובכל שלב של הדיון, רשאי בית המשפט – אם הנאשם מיוצג על ידי סניגור – לזמן את הנאשם וסניגורו ואת התובע כדי לברר הסכמתם לשאלות שבעובדה ולקבילות מסמכים ומוצגים, לרבות הגשתם לא באמצעות עדים.
145. במהלך המשפט יסביר בית המשפט לנאשם, אם ראה צורך בכך, את הזכויות הנתונות לו להגנתו.
146. (א) לאחר תחילת המשפט, ובערעור – בתחילת שמיעת הערעור ולפני כל טענה אחרת, רשאי בעל דין לטעון טענת פסלות נגד שופט פלוני לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (בחוק זה – חוק בתי המשפט) ; הוחלף שופט כאמור בסעיף 233, רשאי בעל דין לעורר טענת פסלות נגד השופט האחר בתחילת הישיבה הראשונה שלאחר החילופין.
- (ב) (בוטל).
- (ג) לא היה באפשרותו של בעל דין לטעון טענת פסלות בשלב האמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא לטענה בשלב שלאחר מכן ובלבד שיעשה זאת מיד לאחר שנודעה לו עילת הפסלות.
147. (א) בעל דין שבדעתו לערער על החלטת שופט לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט יודיע על כך לבית המשפט, ומשהודיע יופסק המשפט ולא יימשך עד להחלטה בערעור, זולת אם החליט השופט, ובמותב – אב-בית-הדין, מנימוקים שיירשמו, שיש להמשיך במשפט.
- (ב) הערעור יוגש בכתב, בפירוט נימוקיו, תוך חמישה ימים מהיום שבו הודעה לבעלי

הסכמה בדבר עובדות וראיות [131א]

הסברת זכויות הנאשם להגנתו [132]

מועד טענת פסלות [132א]
(תיקון מס' 14)
תשנ"ב-1992
(תיקון מס' 40)
תשס"ד-2004

(תיקון מס' 14)
תשנ"ב-1992

ערעור על החלטה בטענת פסלות (תיקון מס' 14)
תשנ"ב-1992
(תיקון מס' 40)
תשס"ד-2004

הדין החלטת השופט.

(ג) הוחלט להמשיך במשפט כאמור בסעיף קטן (א), רשאי נשיא בית המשפט העליון או השופט שדן בערעור, ובמותב – אב-בית-הדין, להורות על הפסקת המשפט עד להחלטה בערעור.
(ד) מי שדן בערעור יתן לבעלי הדין הזדמנות לטעון טענותיהם, ורשאי הוא לבקש מהשופט, אשר על החלטתו הוגש הערעור, להעיר את הערותיו.

148. טענת פסלות לא תישמע ולא תשמש נימוק לערעור, אלא בהתאם להוראות סעיפים 146 ו-147.

טייג לטענת פסלות
[132]

149. לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן –

טענות מקדמיות [133]

- (1) חוסר סמכות מקומית;
- (2) חוסר סמכות עניינית;
- (3) פגם או פסול בכתב האישום;
- (4) העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה;
- (5) זיכוי קודם או הרשעה קודמת בשל המעשה נושא כתב האישום;
- (6) משפט פלילי אחר תלוי ועומד נגד הנאשם בשל המעשה נושא כתב האישום;
- (7) חסינות;
- (8) התיישנות;
- (9) חנינה;
- (10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

(תיקון מס' 51)
תשס"ז-2007

150. נטענה טענה מקדמית, יתן בית המשפט לתובע הזדמנות להשיב עליה, אולם רשאי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן; בית המשפט יחליט בטענה לאלתר, זולת אם ראה להשהות את מתן החלטתו לשלב אחר של המשפט; נתקבלה טענה מקדמית, רשאי בית המשפט לתקן את כתב האישום או לבטל את האישום, ובמקרה של חוסר סמכות – להעביר את הענין לבית משפט אחר כאמור בסעיף 79 לחוק בתי המשפט.

דין בטענה מקדמית
[134]
(תיקון מס' 40)
תשס"ד-2004

151. לא טען הנאשם טענה מקדמית בשלב זה, אין בכך כדי למנוע מלטעון אותה בשלב אחר של המשפט, אולם לגבי הטענות המפורטות בפסקאות (1) ו-(3) לסעיף 149 אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית המשפט.

טענות מקדמיות
בשלב אחר של
המשפט [135]

152. (א) לא בוטל האישום מכוח טענה מקדמית, ישאל בית המשפט את הנאשם מה תשובתו לאישום; הנאשם רשאי שלא להשיב, ואם השיב, רשאי הוא בתשובתו להודות בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן, או לכפור בהן, וכן לטעון עובדות נוספות בין אם הודה כאמור ובין אם לאו; השיב הנאשם באחת הדרכים האמורות, רשאי בית המשפט לשאול אותו שאלות, ובלבד שהשאלות לא יחרגו מהדרוש להבהרת תשובת הנאשם; תגובת הנאשם יכול שתיעשה על ידי סניגורו.

תשובת הנאשם
לאישום [136]

(ב) הימנעות הנאשם להשיב לאישום או לשאלות בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א) עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה; בית המשפט יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו.

(ג) בית המשפט יסביר לנאשם שאם ברצונו לטעון טענת "במקום אחר הייתי" – כטענה יחידה או בנוסף לאחרות – עליו לעשות כן מיד, ויסביר לו את תוצאות הימנעותו מעשות כן, כאמור בסעיף קטן (ד), הכל זולת אם ראה בית המשפט שאין מקום לטענה האמורה.

ת"ט תשמ"ה-1984

(ד) משלא טען הנאשם מיד "במקום אחר הייתי", או שטען ולא ציין את המקום האחר, לא יהיה רשאי להביא ראיות – בין עדות עצמו ובין ראיות אחרות – כדי להוכיח טענה כאמור אלא ברשות בית המשפט.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכותו של הנאשם לפי סעיף 153 לחזור בו מהודיה בנוכחותו במקום ביצוע העבירה, או לשנות מחובת הראיה שעל התביעה.

153. (א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו. [חזרה מהודיה [137]
- (ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שיסודה בהודיית הנאשם ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות.
154. עובדה שנאשם הודה בה יראוה כמוכחת כלפיו זולת אם ראה בית המשפט שלא לקבל את ההודיה כראיה או שהנאשם חזר בו מן ההודיה לפי סעיף 153. [דין עובדה שהודו בה [138]
155. (א) נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד ומהם הודו בעובדות שיש בהן כדי הרשעתם ומהם שלא הודו בכך, לא יגזור בית המשפט את דינם של הנאשמים שהודו לפני שנסתיים בירור המשפט של הנאשמים שלא הודו; ואולם – פסק דין של נאשם [139] שהודה
- (1) נאשם שהודה כך, והתובע או הסניגור מודיעים שהוא ייקרא להעיד במשפטם של יתר הנאשמים, לא יעיד אלא לאחר שנגזר דינו;
- (2) בנסיבות מיוחדות שירשום בית המשפט רשאי הוא לגזור את דינו של הנאשם שהודה לפני סיום משפטם של האחרים.
- (ב) לענין סעיף זה, גזירת דין - לרבות מתן צו מבחן ללא הרשעה או צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה.
- סימן ה': בירור האשמה
156. לא הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באישום או באחד האישומים שבכתב האישום, או שהודה ובית המשפט לא קיבל את הודייתו, תביא התביעה לפני בית המשפט את ראיותיה לעובדות שלא נתקבלה עליהן ההודיה, ורשאית היא להקדים להן דברי פתיחה. [פרשת התביעה [140]
157. בגמר ראיותיו יודיע התובע שפרשת התביעה הסתיימה. [סיום פרשת התביעה [141]
158. נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם – בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו – לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין; הוראות סעיפים 182 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה. [זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה [142]
159. לא זוכה הנאשם לפי סעיף 158, רשאי הוא להביא לפני בית המשפט את ראיות ההגנה ורשאי הוא להקדים להן דברי פתיחה. [פרשת ההגנה [143]
160. נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, ישאו תחילה את דברי פתיחתם, לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום, ולאחר מכן יביאו ראיותיהם, לפי אותו סדר, והכל אם לא הורה בית המשפט, לבקשת בעל דין, על סדר אחר. [סדר הפתיחה והבאת ראיות של נאשמים אחדים
161. (א) הנאשם רשאי לנהוג באחת מאלה: [דבר הנאשם [145]
- (1) להעיד כעד ההגנה, ואז יהיה עשוי להיחקר חקירה שכנגד;
- (2) להימנע מהעיד.
- (ב) בית המשפט יסביר לנאשם כי הוא רשאי לנהוג כאמור בסעיף קטן (א) ואת תוצאות הימנעותו מהעיד כאמור בסעיף 162.
- (ג) נאשם שבחר להעיד, יעיד בתחילת ראיותיה של ההגנה; אולם רשאי בית המשפט, לבקשתו, להתיר לו להעיד בשלב אחר של פרשת ההגנה.
162. (א) הימנעות הנאשם מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע, אך לא תשמש סיוע לצורך סעיף 11 לחוק לתיקון הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955 או לצורך סעיף 20(ד) לחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות. [שתיקת הנאשם [145] (תיקון מס' 47) תשס"ו-2005]
- (ב) הימנעות הנאשם מהעיד לא תשמש ראיה לחובתו, אם התקבלה חוות דעת מומחה שלפיה הנאשם הוא אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, ובשל מוגבלותו כאמור הוא נמנע מהעיד.

163. נאשם שבחר להעיד, לא יישאל בחקירה שכנגד שאלות בענין הנוגע להרשעותיו הקודמות, מלבד אם העיד על אופיו הטוב או הביא ראיה אחרת לכך, בין בראיותיו ובין בחקירה שכנגד של עדי התביעה.
164. בגמר ראיותיו יודיע הנאשם שפרשת ההגנה הסתיימה.
165. בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודייתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה.
166. הביא התובע ראיות נוספות, רשאי הנאשם להביא ראיות לסתור אותן.
167. סיימו בעלי הדין הבאת ראיותיהם, רשאי בית המשפט, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד – ואפילו כבר נשמעה עדותו בפני בית המשפט – ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי דין ואם מיזמת בית המשפט.
168. הובאו ראיות לפי סעיף 167, רשאים בעלי הדין, ברשות בית המשפט, להביא ראיות לסתור אותן.
169. בתום הבאת הראיות, או משנתקבלה הודיה בעובדות ולא הובאו ראיות, רשאים התובע ואחריו הנאשם להשמיע את סיכומיהם לענין האשמה.
170. (א) קבע בית המשפט, לפי סעיף 6(א) לחוק לטיפול בחולי נפש, תשט"ו-1955, או לפי סעיף 19(1) לחוק הסעד (טיפול במפגרים), תשכ"ט-1969, שנאשם אינו מסוגל לעמוד בדין, יפסיק את ההליכים נגדו; אולם אם ביקש הסניגור לברר את אשמתו של הנאשם, יברר בית המשפט את האשמה, ורשאי הוא לעשות כן אף מיזמתו מטעמים מיוחדים שיירשמו.
- (ב) מצא בית המשפט בתום בירור האשמה, כי לא הוכח שהנאשם ביצע את העבירה, או מצא שהנאשם אינו אשם - שלא מחמת היותו חולה נפש לאו-בר-עונשין - יזכה את הנאשם; לא מצא בית המשפט לזכות את הנאשם, יפסיק את ההליכים נגדו, ורשאי הוא להפסיק גם לפני תום בירור האשמה.
- (ג) החלטת בית המשפט לפי סעיף קטן (ב) ניתנת לערעור.
171. הועמד נאשם לדין לפי סעיף 17(ב) לחוק לטיפול בחולי נפש, תשט"ו-1955, רשאי בית המשפט לקבל עדות שניתנה בבירור לפי סעיף 170 בלי לשמוע אותה שנית, אולם בעל דין רשאי לחקור עד חקירה נגדית או חקירה נוספת והנאשם רשאי לדרוש שעדיו יישמעו שנית; לא ניתן הדבר להיעשות, יביא בית המשפט עובדה זו בחשבון בשקלו את העדות.
- סימן ו': סדר חקירת עדים
172. עד שטרם העיד – פרט לנאשם – לא יהא נוכח בגביית עדותו של עד אחר, אולם עד ששמע עדותו של עד אחר, אינו נפסל לעדות בשל כך בלבד.
173. בית המשפט יזהיר את העד לפני גביית עדותו, וסעיפים 4 ו-5 לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), תש"ם-1980, יחולו.
174. עד נחקר תחילה בידי בעל הדין שביקש את שמיעת עדותו; אחריו רשאי בעל הדין שכנגד לחקור את העד חקירה שכנגד, ואחריו רשאי בעל הדין שביקש את שמיעת העד לחזור ולחקרו חקירה חוזרת; בית המשפט רשאי להרשות לבעל הדין להציג לעד שאלה נוספת גם בתום חקירתו כאמור.
175. סיימו בעלי הדין את חקירתם, רשאי בית המשפט לחקור את העד; ורשאי הוא לשאול עד שאלה גם במהלך חקירתו בידי בעלי הדין להבהרת ענין שנתעורר בה.
176. חקר בית המשפט עד, רשאים בעלי הדין לחקור את העד חקירה נוספת להבהרת ענין שנתעורר בחקירתו של בית המשפט.
177. נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד ולא הורה בית המשפט, לבקשת בעל דין, על סדר אחר, יהא סדר חקירת העדים כזה:

סיג לחקירת נאשם
[146]

סיום פרשת ההגנה
[147]

ראיות נוספות מטעם
התובע [148]

סתירת ראיות נוספות
[149]

ראיות מטעם בית
המשפט [150]

סתירת ראיות מטעם
בית-המשפט [151]

סיכומים לענין
האשמה [152]

נאשם שאינו מסוגל
לעמוד בדין
[152(א)-(ג)]

נאשם ששב להיות
מסוגל לעמוד בדין
[152(ד)]

עדים יעידו זה שלא
בפני זה [153]

אזהרת עד [154]

חקירת עד בידי בעלי
הדין

חקירה בידי בית
המשפט [157]

חקירה נוספת בידי
בעלי הדין [158]

עדים במשפט של
נאשמים אחדים [159]

- (1) היה העד עד תביעה – יחקרוהו הנאשמים חקירה שכנגד לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום;
- (2) היה העד עד סניגוריה – יחקרוהו חקירה ראשית תחילה הנאשם שביקש שמיעת עדותו ואחר כך יתר הנאשמים לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום, ובחקירה חוזרת – בהיפוך הסדר האמור.
178. לא קרא התובע לעד שצויין כעד התביעה בכתב האישום, והנאשם קרא לעד להעיד, רשאי בית המשפט להרשות לנאשם לחקור את העד בחקירה ראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.
179. קבע בית המשפט כי עד שקרא לו בעל דין הוא עד צויין לאותו בעל דין - בין מפני שמסר בבית המשפט עדות הסותרת את עדותו בחקירת המשטרה ובין מטעם אחר - רשאי הוא להרשות לבעל הדין לחקור את העד בחקירה הראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.
180. היה לבית המשפט יסוד להניח כי עדו של אחד הנאשמים יעיד לרעת נאשם אחר, רשאי הוא להרשות לנאשם האחר, אם לא חקר את העד חקירה ראשית, לחקרו חקירה שכנגד לפני התובע.
181. נקרא עד להעיד מיזמת בית המשפט לפי סעיף 167 יתן בית המשפט לבעלי הדין הזדמנות לחקרו חקירה שכנגד בסדר שיקבע.
- 181א. בתום בירור האשמה יקבע בית המשפט מועד למתן הכרעת דין; המועד יהיה בתוך 30 ימים מיום שמיעת הסיכומים לענין האשמה או מיום הגשתם; נשיא או סגן נשיא של בית המשפט רשאים להאריך את התקופה מטעמים מיוחדים שיירשמו; על הארכה כאמור ידווח נשיא או סגן נשיא של בית המשפט לנשיא בית המשפט העליון.
- סימן ז': פסק הדין
182. בתום בירור האשמה יחליט בית המשפט בהחלטה מנומקת בכתב (להלן - הכרעת הדין) על זיכוי הנאשם או, אם מצא אותו אשם, על הרשעתו; בית המשפט יקרא את הכרעת הדין על נימוקיה בפומבי, יחתום עליה ויסמנה בתאריך הקריאה; בית המשפט רשאי - במקום לקרוא את הכרעת הדין - למסור לנאשם העתק ממנה ולהסביר בפומבי את עיקרי תכנה; זיכה בית המשפט את הנאשם, יודיע דבר הזיכוי בתחילה.
183. על אף האמור בסעיף 182, אם הודיע בית המשפט על זיכוי הנאשם, רשאי הוא –
- (1) לפרש נימוקיו מיד או תוך שלושים ימים מיום ההודעה;
- (2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב, תוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.
184. בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל עליו בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום.
185. לענין סעיף 184 אין נפקא מינה שהעבירה שנתגלתה אינה בתחום סמכותו העניינית של בית המשפט, אולם אם נתגלתה עבירה שהיא פשע בבית משפט שאינו מוסמך לדון בו, יעביר את הענין לבית משפט מחוזי, והלה ידון בו כאילו הובא לפניו מלכתחילה, ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הקודם.
186. בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בשל כל אחת מן העבירות שאשמתו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אך לא יענישונו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה.
187. (א) הרשיע בית המשפט את הנאשם, יביא התובע לענין העונש ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ובדבר החלטות בית המשפט ובית דין לענין ביצוע עבירה על ידו, אף בלא הרשעה, ורשאי הוא גם להביא ראיות אחרות לענין זה.

עד תביעה שלא נקרא להעיד [160]

עד צויין [161]

זכות חקירה שכנגד במקרים מסויימים [162]

עדות מטעם בית המשפט [163]

מועד למתן הכרעת דין (תיקון מס' 37 תשס"ג-2002)

הכרעת הדין [164]

נימוקים בזיכוי [165]

הרשעה בעבירה על פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום [166]

הרשעה בעבירה שאינה בתחום הסמכות [167]

הרשעה בעבירות אחדות [168]

ראיות לקביעת העונש (תיקון מס' 8 תשמ"ח-1988 תיקון מס' 26 תש"ס-2000)

- (ב) הרשיע בית המשפט נאשם בעבירת מין או בעבירת אלימות, רשאי הוא להורות לעובד ציבור, שמינה לענין זה שר הרווחה והשירותים החברתיים, לערוך ולהגיש לו תסקיר על מצבו של הנפגע בעבירה (להלן - הנפגע), ועל הנזק שנגרם לנפגע כתוצאה מן העבירה. (תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 52) תשס"ז-2007
- (1ב) הרשיע בית המשפט נאשם בעבירת אלימות שגרמה למותו של אדם, רשאי הוא להורות לעובד ציבור, שמינה לענין זה שר הרווחה והשירותים החברתיים, לערוך ולהגיש לו תסקיר; תסקיר כאמור יתייחס למצבו של אחד או יותר מבני משפחתו של מי שהעבירה גרמה למותו ולנזק שנגרם לו כתוצאה מן העבירה, או למצבה של משפחתו כיחידה ולנזק שנגרם לה כתוצאה מן העבירה, הכל לפי שיקול דעתו של עובד הציבור; (תיקון מס' 52) תשס"ז-2007
- (ג) תסקיר לפי סעיף זה יערוך רק אם עורך התסקיר קיבל את הסכמתו של הנפגע לעריכתו. (תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995
- (ד) הסכמתם של נפגע שהוא קטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים ושל פסול דין המסוגל לתת את הסכמתו, אינן טעונות אישור של אפוטרופוס. (תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995
- (ה) בקטין שטרם מלאו לו ארבע עשרה שנים או בפסול דין שאינו מסוגל לתת את הסכמתו, ההסכמה לעריכת התסקיר תהיה של אפוטרופוס; היה האפוטרופוס הנאשם או בן זוגו של הנאשם, או סירב האפוטרופוס לתת את הסכמתו וסבר בית המשפט שהסירוב נבע מטעמים שאינם מטובת הקטין או פסול הדין, רשאי בית המשפט לאשר את עריכת התסקיר. (תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995
- (ו) שר העבודה והרווחה ימנה לענין סעיף זה, עובד ציבור המיומן לערוך תסקיר כאמור בסעיף קטן (א); בתקופת המינוי לא יערוך עובד הציבור תסקיר לפי סעיפים 37 ו-38 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. (תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995
- (ז) בסעיף זה –
 "עבירת אלימות" – עבירה לפי סעיפים 201, 202, 203, 203ב, 214(ב), 305, 327, 329, 333, 335, 336 סיפה, 367, 368ב, 368ג, 369, 370, 371, 372, 374, 374א, 375א, 376, 376ב, 377א, 382(א), 402, 403, 404, 427 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה – חוק העונשין);
 "עבירת אלימות שגרמה למותו של אדם" – עבירה לפי סעיפים 298, 300 ו-302 לחוק העונשין;
 "עבירת מין" – עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, למעט עבירה לפי סעיף 352;
 "עובד ציבור" – עובד מדינה או עובד רשות מקומית. (תיקון מס' 170) דרכי הוכחה [170] (תיקון מס' 4) תשס"ג-1983
188. (א) מותר לקבל כראיה לענין סעיף 187, בנוסף לכל דרך אחרת של הוכחה כדין, העתק מהמרשם הפלילי המתנהל בידי המשטרה על החלטות של בית משפט או בית דין הדין בפלילים הנוגעות לנאשם, למעט זיכוי –
- (1) כשהדיון מתנהל בפני הנאשם – אם העתק המרשם הפלילי הוגש לבית המשפט והנאשם לא הכחיש את תכנו; (תיקון מס' 26) תש"ס-2000
- (2) כשהדיון מתנהל שלא בפני הנאשם – אם נתקיימו שני אלה:
 (א) לנאשם או לסניגורו ניתנה הזדמנות סבירה לפני מועד הדיון לעיין במרשם הפלילי ולהעתיקו;
 (ב) בהזמנה למשפט צוין כי אם לא יתייצב הנאשם למשפטו, ניתן יהיה לנהוג כאמור בסעיף זה, וכן צוין בהזמנה כי הנאשם וסניגורו זכאים לעיין במרשם הפלילי ולהעתיקו וצוינו המקום והמועדים לעיון;
 על העיון במרשם הפלילי לפי סעיף זה לא יחולו הוראות סימן ב' לתקנות המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"ו-1986.
- (ב) בעבירות מהמנויות בתוספת הראשונה, מותר לקבל כראיה, בתנאים האמורים בסעיף קטן (א), גם העתק מרשימה המתנהלת במשרדו של השר הממונה על ביצוע החוק הקובע את העבירה.
- (ג) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי בתקנות לקבוע שינויים בתוספת הראשונה. (תיקון מס' 7) תשמ"ז-1987
189. סיים התובע הבאת ראיותיו לענין העונש, או שלא הביא ראיות כאלה, רשאי הנאשם לנהוג, דברי הנאשם וראיותיו [171]

לענין העונש, כאמור בסעיף 161 או למסור הודעה בלי להיחקר, וכן רשאי הוא להביא ראיות להקלת העונש.

ראיות נוספות
לקביעת העונש [172]

190. לפני מתן גזר הדין רשאי בית המשפט, לאחר שנתן לנאשם הזדמנות להשמיע טענותיו בענין, לצוות על בדיקת הנאשם בידי רופא או מומחה אחר; ורשאי בית המשפט לצוות על חקירות אחרות הנראות לו מועילות לקביעת העונש.

גילוי תסקיר ותוצאות
בדיקות וחקירות
[173]

191. העתק התסקיר של קצין מבחן שנתקבל לפי סעיפים 37 ו-38 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ושל תוצאות הבדיקות והחקירות האחרות יימסרו לתובע ולסניגורו של הנאשם, אם יש לו סניגור, ובית המשפט ישמע כל טענה לכתוב בהם; אולם רשאי בית המשפט לצוות שהעתק כאמור יימסר גם לנאשם, ורשאי בית המשפט, על פי הצעה מנומקת של קצין המבחן או על פי יזמתו הוא, לצוות מטעמים מיוחדים שאין לגלות את תכנם, כולו או מקצתו, לבעלי הדין.

גילוי תסקיר לפי
סעיף 187
(תיקון מס' 18)
תשנ"ה-1995

191א. (א) העתק של תסקיר לפי סעיף 187(ב) יימסר לבעלי הדין, ובית המשפט ישמע כל טענה באשר לכתוב בו. בית המשפט רשאי להחליט, מטעמים שבטובת הנפגע, שלא למסור לנאשם את התסקיר או חלק ממנו, ובלבד שהנאשם קיבל תמצית מן המידע העובדתי הכלול בתסקיר, אם לדעת בית המשפט המידע חיוני לניהול ההגנה.

(ב) בית המשפט רשאי לבקש, ממי שערך את התסקיר, הסכר או השלמה לאמור בו; נוכח בית המשפט שיש מחלוקת על עובדות שבתסקיר, רשאי הוא להרשות לבעלי הדין להציג שאלות למי שערך את התסקיר, לשם הבהרת העובדה שבמחלוקת.

(ג) נפגע, שלגביו הוכן תסקיר לפי סעיף 187(ב), לא ייקרא להעיד בקשר אליו.

(ד) המגלה מידע מתסקיר שנערך לפי סעיף 187(ב), או המגלה מידע שהגיע אליו עקב עריכת תסקיר כאמור שלא לצורך ההליך המשפטי שבקשר אליו הוא נמסר, או בניגוד להחלטת בית המשפט לפי סעיף קטן (א), דינו - מאסר ששה חודשים.

סיכומים לענין העונש
[174]

192. נסתיימו ההליכים האמורים בסעיפים 187 עד 191, רשאים התובע ואחריו הסניגור והנאשם להשמיע את טענותיהם לענין העונש.

ביטול הרשעה
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

192א. הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את הרשעה ולצוות כאמור.

גזר הדין [175]

193. בתום הטענות לענין העונש יגזור בית המשפט את דינו של הנאשם; בית המשפט יקרא את גזר הדין בפומבי, יחתום עליו ויסמנו בתאריך קריאתו.

שמירת דינים [176]

194. אין בהוראות סימן זה כדי למעט מהוראות כל דין המתיר שלא להרשיע נאשם אף אם הוכחה אשמתו, או שלא להטיל עליו עונש אף אם הורשע.

פסק הדין [177]

195. הכרעת הדין וגזר הדין מהווים יחד את פסק הדין.

הסברה על זכות
ערעור [178]

196. בתום קריאת גזר הדין יסביר בית המשפט לנאשם את זכותו לערער על פסק הדין ויודיע לו על המועד להגשת הערעור.

פרק ו': ערעור

פירושים [201]

197. בפרק זה, לגבי ערעור נוסף, "הערכאה הקודמת" - לרבות הערכאה שעליה היה הערעור הראשון.

הגשת ערעור [179]
(תיקון מס' 7)
תשמ"ז-1987

198. ערעור, בין של הנאשם ובין של התובע, יהיה בהגשת הודעת ערעור מנומקת לבית המשפט שלפניו מערערים (בפרק זה - בית המשפט), אם במישרין ואם באמצעות בית המשפט שעל פסק דינו מוגש הערעור.

תקופת ערעור [180]

199. התקופה להגשת הערעור היא ארבעים וחמישה ימים מיום מתן פסק הדין, ואם ניתנה הכרעת הדין ללא נימוקים - מיום מתן הנימוקים; היתה דרושה רשות לערער, תוגש בקשת הרשות תוך אותה תקופה, והודעת הערעור תוגש תוך שלושים ימים מיום מתן הרשות.

תקופת ערעור כשפסק
הדין ניתן שלא בפני
הנאשם [181]

200. ניתנו פסק הדין, נימוקיו או הרשות לערעור לא בפני הנאשם, יתחילו התקופות האמורות בסעיף 199 לגבי הנאשם, מיום שהומצאו לו.

201. בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200.
202. פסק דין המטיל עונש מוות יהא נדון בערעור אף אם הנאשם לא ערער עליו.
203. הודעת ערעור תפרט את נימוקיו, ואולם, לא ניתנו בהודעה נימוקים או לא פורטו במידה מספקת, רשאי רשם בית המשפט להורות למערער להגיש נימוקים, או נימוקים מפורטים יותר, במועד שיקבע; לא מילא המערער אחר הוראת הרשם, רשאי בית המשפט, בתחילת הדיון בערעור, לדחות את הערעור מטעם זה בלבד.
204. המערער רשאי בכל שלב של הערעור, ברשות בית המשפט, לתקן את הודעת הערעור או את נימוקיו.
205. בית המשפט רשאי לדון בבקשת רשות לערער כאילו היתה הודעת ערעור.
206. מערער רשאי לחזור בו מערעורו, אולם משנסתיימו טענות בעלי הדין לא יחזור בו אלא ברשות בית המשפט.
207. ערעורים על פסק דין שהגישו יותר מבעל דין אחד, יאוחדו וידונו כאחד, אולם רשאי בית המשפט לדון בהם בנפרד.
208. הדיון בערעור יהיה בפני בעלי הדין; אולם אם הוזמן בעל דין ולא התייצב, רשאי בית המשפט לדון בערעור לא בפניו, או, אם המערער הוא שלא התייצב – לדחות את הערעור מטעם זה בלבד.
- 208א. (א) נדחה ערעורו של נאשם בשל אי-התייצבותו יבטל בית המשפט את ההחלטה על דחיית הערעור וישמע את הערעור אם נוכח, על פי בקשת המערער, כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המערער או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- (ב) בקשה לפי סעיף זה תוגש תוך חמישה עשר ימים מיום שהחלטת הדחיה הודעה למערער או תוך מועד מאוחר יותר שהסכים לו בית המשפט.
209. בתחילת שמיעת הערעור ולפני כל טענה אחרת רשאי בעל דין לבקש ששופט פלוני יפסול עצמו מלישב בדיון; הוראות סעיפים 146 עד 148 יחולו, בשינויים המחוייבים, על טענת פסלות לפי סעיף זה.
210. (א) בערעור יטען תחילה המערער ואחריו המשיב, ואחריו רשאי המערער לטעון בתשובה לטענות המשיב.
- (ב) באיחוד ערעורים של נאשם ושל תובע יטען תחילה הנאשם, זולת אם הורה בית המשפט על דרך אחרת; באיחוד ערעוריהם של נאשמים אחדים יקבע בית המשפט את סדר הטענות ביניהם.
- (ג) יכול בית המשפט להרשות לכל אחד מבעלי הדין להוסיף לטעון או להשיב על טענות בעל דין אחר.
- (ד) נתבקש בית המשפט להחליט בענין ענשו של נאשם, רשאים לעולם סניגורו ואחריו הנאשם לטעון אחרונה לפני סיום הדיון.
211. בית המשפט רשאי, אם היה סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק, לגבות ראיות או להורות לערכאה הקודמת לגבות ראיות שיוורה.
212. בית המשפט רשאי להסיק מחומר הראיות שהיה לפני הערכאה הקודמת או לפניו מסקנות שונות משהסיקה הערכאה הקודמת או לקבוע כי אין בו יסוד למסקנותיה.
213. בית המשפט רשאי, בפסק דינו, לעשות אחת מאלה:
- (1) לקבל את הערעור, כולו או מקצתו, ולשנות את פסק הדין של הערכאה הקודמת או לבטלו וליתן אחר במקומו, או להחזיר את המשפט עם הוראות לערכאה הקודמת;
- (2) לדחות את הערעור;

- (3) ליתן בקשר לפסק הדין כל החלטה אחרת שהערכאה הקודמת היתה מוסמכת לתתה.
214. הוחזר המשפט לערכאה הקודמת, רשאית היא, בכפוף להוראות בית המשפט שלערעור, להיזקק לראיות שגבתה מלכתחילה בלי לגבותן שנית.
215. בית המשפט רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה שנטענה, אם היה סבור כי לא נגרם עיוות דין.
216. בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו, אף אם היא שונה מזו שהורשע בה בערכאה הקודמת, ואף אם אותן עובדות לא נטענו בערכאה הקודמת, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל עליו עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום.
217. בית המשפט לא יגדיל עונש שהוטל על נאשם, אלא אם הוגש ערעור על קולת העונש.
218. בית המשפט יקרא את פסק הדין על נימוקיו בפומבי, יחתום עליו ויסמן תאריך קריאתו; בית המשפט רשאי, במקום לקרוא את פסק הדין, למסור לנאשם העתק ממנו ולהסביר בפומבי את עיקרי תכנו; זיכה בית המשפט את הנאשם או דחה ערעור על זיכוי, יודיע על כך בתחילת פסק דינו, ורשאי הוא –
- (1) לפרש נימוקיו מיד או תוך שלושים ימים מיום קריאתו;
- (2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב, תוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.
219. בתום קריאת פסק דין בערעור שיש עליו ערעור נוסף, יסביר בית המשפט לנאשם את זכותו לערעור הנוסף ויודיע לו על המועדים הקבועים לכך.
220. נוסף על האמור בפרק זה רשאי בית המשפט לתת כל הוראה שהערכאה הקודמת מוסמכת לתתה על פי כל דין, בתיאומים לפי הענין.
- פרק ז': סדרי דין מיוחדים בעבירות קנס**
221. (א) שר המשפטים רשאי לקבוע שעבירה על הוראה פלונית, שאיננה פשע, היא עבירת קנס, דרך כלל או בתנאים או בסייגים שקבע; היתה העבירה קבועה בחוק, או על פי חוק, ששר אחר ממונה על ביצועו, תהיה קביעת שר המשפטים טעונה הסכמת אותו שר (להלן – השר הממונה).
- (ב) קבע שר המשפטים שעבירה פלונית היא עבירת קנס, יקבע את שיעור הקנס, ורשאי הוא לקבוע שיעורים שונים לעבירה חוזרת או נוספת או לעבירה נמשכת שעבר אותו אדם או בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, ובלבד ששיעור קנס לא יעלה על השיעור שנקבע לו בחיקוק הקובע את העבירה או על 730 שקלים חדשים לגבי עבירה ראשונה ועל 1,400 שקלים חדשים לגבי עבירה חוזרת או נוספת, לפי הסכום הנמוך יותר.
- (ב1) אין בקביעת עבירה כעבירת קנס או בקביעת גובה הקנס על עבירה כאמור, כדי לשנות את סיווג העבירה כאמור בסעיף 24 לחוק העונשין.
- (ג) הוסמך שר בחוק אחר לקבוע עבירה כעבירת קנס, טעונה קביעתו הסכמת שר המשפטים והסמכויות הנתונות לשר המשפטים לקבוע תנאים וסייגים כאמור בסעיף קטן (א), ושיעורי קנס שונים כאמור בסעיף קטן (ב), יהיו נתונות לאותו שר.
- (ד) קביעת עבירה כעבירת קנס וכן קביעת תנאים וסייגים לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג) טעונה אישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.
222. היה לשוטר או למי ששר הפנים או השר הממונה הסמיכו לכך, או לעובד רשות מקומית שראש הרשות המקומית הסמיכו לכך - לפי הענין - יסוד להניח כי אדם פלוני עבר עבירת קנס, רשאי הוא למסור לו הזמנה בנוסח שנקבע; בהזמנה יואשם המוזמן באותה עבירה ותינתן לו הברירה לשלם קנס בשיעור שנקבע במקום להישפט על העבירה האמורה.

ראיות במשפט
שהוחזר [194]

דחיית ערעור על אף
טענה שנתקבלה [195]

הרשעה בעבירה שונה
[196]

תנאי ההגדלת העונש
[197]

קריאת פסק דין
בערעור [198]
ת"ט תשמ"ב-1982

הסברת זכות הערעור
[199]

מתן הוראות אחרות
[תשל"ה 218]

קביעת עבירות קנס
[201א]

ת"ט תשמ"ב-1982
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010
צו תש"ע-2010

(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

ברירת קנס [201ב]

<p>222.א. נקבע לעבירה קנס לפי סעיפים 222 או 228 בשל עבירה נמשכת, לא יוטל הקנס, אלא אם כן צורפה להזמנה למשפט לפי סעיף 222 או להודעת תשלום קנס לפי סעיף 228, התראה ולפיה אם לא תתוקן ההפרה עד המועד שנקבע בה, יוטל על הנקנס קנס בשל עבירה נמשכת; בהתראה יצוין גובה הקנס הצפוי בשל עבירה נמשכת; לא יוטל קנס בשל עבירת קנס נמשכת, אלא בשל תקופה המאוחרת למועד הקבוע בהתראה.</p>	<p>עבירת קנס נמשכת (תיקון מס' 60) תש"ע-2010</p>
<p>223. (א) מי שנמסרה לו הזמנה כאמור בסעיף 222 רשאי תוך חמישה עשר ימים מיום המסירה לשלם לחשבון הסילוקים הנקוב בה את הקנס הנקוב בה.</p>	<p>תשלום הקנס [201ג]</p>
<p>(ב) שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את ענשו.</p>	
<p>224. לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 223, רואים את ההזמנה שנמסרה לו כאילו היתה הזמנה למשפט שהוצאה ונמסרה על פי סימן ו' לפרק ד'; הורשע בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהזמנה אלא אם ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו.</p>	<p>אי-תשלום הקנס [201ד]</p>
<p>225. (א) קביעת עבירה כעבירת קנס אין בה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש בשל עבירה כזאת כתב אישום, אם הוא סבור שנסיונות העבירה מחייבות בירור המשפט, ובלבד שטרם נמסרה הזמנה לפי סעיף 222.</p>	<p>כתב אישום בעבירות קנס [201ה] (תיקון מס' 7) תשמ"ז-1987</p>
<p>(ב) בעבירות לפי פקודת העיריות, לפי פקודת המועצות המקומיות, או לפי אחד החיקוקים המפורטים בתוספת השלישית לחוק בתי המשפט, רשאים להורות על הגשת כתב אישום גם ראש הרשות המקומית, סגן ראש הרשות המקומית שמועצת הרשות הסמיכה אותו לכך או עובד אחר של הרשות המקומית שמועצת הרשות הסמיכה אותו לכך, דרך כלל או לעבירות מסוימות.</p>	<p>(תיקון מס' 7) תשמ"ז-1987 (תיקון מס' 40) תשס"ד-2004</p>
<p>225.א. (א) עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו בענינה הזמנה לפי סעיף 222 או הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב); ואולם, בעבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, ובעל הרכב הוכיח כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27 לפקודה האמורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה למשפט או הודעת תשלום קנס, למי שנהג ברכב אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.</p>	<p>מועדי המצאה בעבירות קנס (תיקון מס' 11) תש"ן-1990 (תיקון מס' 23) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 43) תשס"ה-2005</p>
<p>(א) היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27 לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:</p>	<p>(תיקון מס' 43) תשס"ה-2005</p>
<p>(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2);</p> <p>(2) שישה חודשים ממועד ביצוע העבירה, אם היה הרכב רכב חדש או רכב מסוג שקבע שר התחבורה, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.</p>	
<p>(2א) על אף האמור בפסקאות (1) ו-(2) שבסעיף קטן (א), הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות פלילית לעבירה לפי סעיף 27 לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה או הודעת תשלום קנס אם לא עברה שנה מיום ביצוע העבירה או אם לא חלפו שלושה חודשים מהמועד שבו הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות כאמור, לפי המאוחר, ובלבד שלא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.</p>	<p>(תיקון מס' 43) תשס"ה-2005 (תיקון מס' 60) תש"ע-2010</p>
<p>(3א) בסעיף זה, "רכב חדש" – רכב שרישיון הרכב ניתן עליו לראשונה בידי מי שרשות הרישוי, כהגדרתה בפקודת התעבורה, הסמיכה אותו לכך, ולא חלפו 30 ימים ממועד ביצוע עסקה המחייבת לרשום את הרכב ואת פרטי בעליו ברשות הרישוי;</p>	<p>(תיקון מס' 43) תשס"ה-2005 (תיקון מס' 60) תש"ע-2010</p>
<p>"בעל הרכב" – לרבות מחזיק כמשמעותו בסעיף 27 לפקודת התעבורה.</p> <p>(ב) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א).</p>	<p>(תיקון מס' 23) תשנ"ו-1996</p>
<p>226. בהליכים לפי פרק זה לא יחול חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971,</p>	<p>אי תחולת חוק הנוער [201ז]</p>

למעט פרק ה' שבו.

227. הסמכות לפי סעיף 221(א) לא תחול לגבי עבירות שחוק אחר מסמיך לקבען כעבירות קנס, אולם שאר הוראות פרק ז' יחולו על עבירות כאלה.

תחולה [201]
(תיקון מס' 7)
תשנ"ז-1987
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

228. (א) עבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה וכן עבירת קנס אחרת שקבע שר המשפטים בצו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, הן עבירות של ברירת משפט ויחולו עליהן הוראות סעיף זה וסעיפים 229 ו-230.

ברירת משפט
(תיקון מס' 11)
תש"ן-1990

(ב) היה לשוטר או למי שהוסמך כאמור בסעיף 222, יסוד להניח כי אדם פלוני עבר עבירה של ברירת משפט, רשאי הוא למסור לו הודעת תשלום קנס; ההודעה תהיה בטופס שנקבע ויפורטו בה העבירה ושיעור הקנס שנקבע לה.

(ג) היה למי שרשאי למסור הודעת תשלום קנס כאמור בסעיף קטן (ב) יסוד להניח שהעבירה נעברה בנסיבות שתובע הודיע כי הן מחייבות בירור המשפט, לא ימסור הודעת תשלום קנס, אלא הזמנה למשפט.

היתה העבירה עבירת תעבורה והיה למי שהוסמך למסור הודעת תשלום קנס יסוד להניח שהעבירה נעברה בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 29 לפקודת התעבורה, לא ימסור הודעת תשלום קנס אלא הזמנה למשפט.

(ד) קביעת עבירת קנס כעבירה של ברירת משפט, אין בה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש בשל אותה עבירה כתב אישום, אם הוא סבור שנסיבות העבירה מחייבות את בירור המשפט, ובלבד שטרם נמסרה הודעת תשלום קנס לפי סעיף קטן (ב).

229. (א) מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצויין בה, וזולת אם פעל באחת מדרכים אלה:

תשלום הקנס
(תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996

(1) הגיש לתובע, תוך שלושים ימים מיום ההמצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולעניין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת תעבורה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27 לפקודת התעבורה – אם הגיש לתובע את הבקשה לביטול בתוך תשעים ימים מיום ההמצאה; החלטת התובע בבקשה לפי פסקה זו סופית, ואולם רשאי הנקנס להודיע על רצונו להישפט;

(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה.

מי שהגיש בקשה לביטול כאמור בפסקה (1) לא יהיה רשאי להודיע על רצונו להישפט כאמור בפסקה (2), אלא תוך שלושים ימים מיום המצאת ההודעה על החלטת התובע בענין הביטול.

(ב) לא שילם אדם את הקנס במועד ולא הודיע שיש ברצונו להישפט על העבירה, תיווסף על הקנס תוספת פיגור בשיעור האמור בסעיף 67 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; גביית הקנס תיעשה כאמור בסעיפים 68 ו-70 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וסעיף 69 לאותו חוק לא יחול.

(תיקון מס' 32)
תשס"א-2001

(ג) תובע רשאי לבטל הודעת תשלום קנס אם נוכח כי לא נעברה עבירה או כי היא נעברה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, או אם היה סבור שבנסיבות המקרה אין ענין לציבור בהמשך ההליכים; התובע יערוך רישום של הודעת תשלום קנס שביטל וינמק את החלטתו; לענין סעיף קטן זה, "תובע" - כמשמעותו בסעיף 12, אם הוסמך במיוחד לענין זה בידי היועץ המשפטי לממשלה.

(ד) החליט התובע שלא לבטל את הודעת תשלום הקנס, ימציא למבקש הודעה על כך ואולם הוראות סעיף קטן (ב) יחולו כאילו לא הוגשה הבקשה לביטול לתובע.

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996

(ה) תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגיש

(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה.

(1) מי שלא הודיע כאמור בסעיף קטן (א) שברצונו להישפט ולא שילם במועד את הקנס, רשאי תובע לפטור אותו, על פי בקשתו, מתשלום תוספת הפיגור כאמור בסעיף קטן (ב), כולה או מקצתה, אם נוכח התובע שהעילה לאי-התשלום במועד היא אחת מאלה:

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 32)
תשס"א-2001

(1) (נמחקה);

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996

(2) נבצר מהמבקש לשלם את הקנס במועד בשל סיבה שאינה תלויה בו;

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 32)
תשס"א-2001

(3) הסיבה לחיוב בתוספת הפיגור יסודה בתקלה של רשויות המדינה.

(ז) בקשה לפי סעיף קטן (ו), תהיה בכתב, ותהיה נתמכת בתצהיר המאמת את העובדות המפורטות בה. התובע רשאי להחליט בבקשה על יסוד התצהיר בלבד או במעמד המבקש בלבד והחלטתו אינה ניתנת לערעור.

(ח) שילם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו. אולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם ששילם את הקנס ותובע ביטל את הודעת תשלום הקנס לפי סעיף קטן (ג) או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230.

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(11) בוטלה הודעת תשלום קנס לאחר שהקנס שולם, יוחזר סכום הקנס ששולם.

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 32)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(12) לא שילם אדם את הקנס, חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הודעת תשלום קנס או להודעה על בקשה להישפט לפי סעיף קטן (א), ולא הוגשו בקשות כאמור או הוגשה בזמן בקשה לביטול הודעת תשלום קנס ונדחתה, יראו אותו, בתום המועדים הקבועים בסעיף קטן (א) להגשת בקשות אלה, כאילו הורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס, ואולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם שבקשתו לביטול הודעת תשלום קנס הוגשה שלא במועד אך התובע דן בה מכוח סמכותו לפי סעיף קטן (ה) וביטל את הודעת תשלום הקנס, או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230.

(ט) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות לביצוע סעיף זה.

229א. קנס בשל עבירת קנס, שהטיל מפקח שהוא עובד רשות מקומית או שהוטל בבית משפט לעניינים מקומיים או בבית משפט אחר עקב הפעלת סמכותו של עובד הרשות המקומית, ישולם לקופת הרשות המקומית.

ייעוד קנסות לרשות מקומית
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

230. הודיע אדם לפי סעיף 229א (א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229ה, בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו.

הזמנה למשפט
[201 ח(1)]
(תיקון מס' 7)
תשנ"ז-1987
(תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

פרק ח': הוראות שונות

231. (א) בכל עת שלאחר הגשת כתב אישום ולפני הכרעת הדין, רשאי היועץ המשפטי לממשלה, בהודעה מנומקת בכתב לבית המשפט, לעכב את הליכי המשפט; הוגשה הודעה כאמור יפסיק בית המשפט את ההליכים באותו משפט.

עיכוב הליכים [202]

(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול את סמכותו לעכב הליכי המשפט כאמור בסעיף קטן (א), דרך כלל, לסוגי עניינים או לענין מסוים, כמפורט להלן:

(תיקון מס' 41)
תשס"ד-T-2004

(1) למשנה ליועץ המשפטי לממשלה;

(2) לכל אחד מבעלי התפקידים המנויים להלן, למעט באישום שהוגש בידי תובע כאמור בסעיף 12(א)(1):

⁶ ר' "פ תשס"ה מס' 5355 מיום 30.12.2004 עמ' 954. "פ תשס"ו מס' 5512 מיום 30.3.2006 עמ' 2417. "פ תשס"ח מס' 5724 מיום 9.10.2007 עמ' 96.

- (א) פרקליט המדינה או משנה לפרקליט המדינה ;
- (ב) פרקליט שמונה כמנהל התחום לעיכובי הליכים בפרקליטות המדינה – באישום בעבירת עוון או חטא ;
- (ג) פרקליט שמונה כמנהל היחידה האחראית על אכיפת דיני התכנון, הבניה והמקרקעין בפרקליטות המדינה או פרקליט בדרגת ממונה לפחות – באישום בעבירה בתחום דיני התכנון, הבניה והמקרקעין ;
- (ד) מנהל המחלקה הפיסקלית בפרקליטות המדינה – באישום בעבירת מס, לרבות אישום בעבירה הנלווית לעבירת מס ; לענין זה –
- “עבירת מס” – עבירה לפי פקודת המכס ; פקודת מס הכנסה ; חוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי”ב-1952 ; חוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ”א-1961 ; חוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ”ג-1963 ; חוק מס ערך מוסף, התשל”ו-1975 ; חוק היטלי סחר, התשנ”א-1991 ;
- “עבירה נלווית” – עבירה מסוג חטא או עוון, שנעברה במהלך ביצוע עבירת המס או בקשר אליה.

232. עוכבו הליכים לפי סעיף 231 רשאי היועץ המשפטי לממשלה, בהודעה בכתב לבית המשפט, לחדשם כל עוד לא עברו מיום עיכובם, בפשע – חמש שנים, ובעוון – שנה ; הוגשה הודעה כאמור, יחדש בית המשפט את ההליכים, ורשאי הוא להמשיך בהם מן השלב שאליו הגיע לפני ההפסקה ; עוכבו ההליכים בשניה לא יחודשו עוד.

חידוש הליכים [203]

233. כל עוד לא הוחל בגביית ראיות רשאי שופט אחר להמשיך במשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו ; הוחל בגביית ראיות ונבצר משופט מסיבה כלשהי לסיים את המשפט, רשאי שופט אחר להמשיך במשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו, ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין, לנהוג בראיות שגבה קודמו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

המשך משפט בפני שופט אחר [204]

234. הוראות סעיף 233 יחולו, בשניונים המחוייבים, גם כשהורכב בית המשפט משלושה שופטים או יותר.

שינוי בהרכב חבר השופטים [205]

235. מקום שבית המשפט דן בשלושה שופטים או יותר, כל סמכות הנתונה לפי חוק זה לבית המשפט - לרבות סמכות לעשות פעולה שבית המשפט נדרש לעשותה - תהיה, כל עוד לא הורכב בית המשפט, בידי כל שופט של אותו בית משפט, ומשהורכב, או בידי שופט מבין שופטי ההרכב שאב בית הדין קבע לכך, פעולה לפי סעיפים 15, 83, 105(א), 135, 140, 143, 145, 196 ו-219 תיעשה בידי אב בית הדין או בידי שופט מבין שופטי ההרכב שאב בית הדין קבע לכך גם כשבית המשפט יושב בדין.

סמכות שופט ואב בית דין [206] (תיקון מס' 61) תש"ע-2010

236. נפטר אדם יפסק כל הליך פלילי נגדו.

מות הנאשם [207]

237. (א) מסמך שיש להמציאו לאדם לפי חוק זה, המצאתו תהיה באחת מאלה :

המצאת מסמכים [209]

(1) במסירה לידו ; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו - לידו בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים, ובתאגיד ובחבר בני-אדם - במסירה במשרדו הרשום או לידו אדם המורשה כדין לייצגו ;

(2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני האדם, עם אישור מסירה ; בית המשפט רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה.

(ב) מסירת המסמך לידו סניגור הנאשם, או מסירתו במשרד הסניגור לידו פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו, כמוה כהמצאה לנאשם, זולת אם הודיע הסניגור לבית המשפט, תוך חמישה ימים, כי אין ביכלתו להביא את המסמך לידיעת הנאשם.

(ג) נוכח בית המשפט כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב לקבל את המסמך או המכתב, או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית המשפט לראות את המסמך כאילו הומצא כדין.

(ד) נוכח בית המשפט שאי אפשר להמציא את המסמך כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב),

רשאי הוא להורות על המצאתו באחת הדרכים האלה:

- (1) בהדבקת עותק שלו במקום הנראה לעין בבנין בית המשפט, וכן בבית שבו, כידוע, גר או עסק הנמען לאחרונה;
- (2) בפרסום מודעה ברשומות או בעתון יומי;
- (3) בכל דרך אחרת שתיראה לו.

238. ליקוי טכני בעריכתו של מסמך הנערך לפי חוק זה, אין בו כדי לפגום בתקפם של ההליכים על פיו, אולם אם נראה לבית המשפט כי יש בדבר חשש לעיוות דינו של הנאשם, רשאי הוא לדחות את הדין למועד אחר או להורות הוראה אחרת כדי להסיר את החשש.

פגמים שאינם פוגמים
בדין [211]

239. בעבירות לפי פקודת התעבורה או התקנות לפיה, פקודת העיריות ופקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס, או לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, קבע לכך, רשאי שר המשפטים לקבוע בתקנות סדרי אישום והמצאת מסמכים, אף בסטייה מהוראות חוק זה.

סדרי הזמנה בעבירות
קלות [213]
ת"ט (מס' 2)
תשמ"ב-1982
(תיקון מס' 7)
תשמ"ז-1987

239א. (א) עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניזוק רכוש, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, אלא אם כן, תוך אותה תקופה, הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה, או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה; אולם, אם הוכיח בעל הרכב החשוד בעבירה כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27 לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום ולהמציא הזמנה למשפט למי שנהג ברכב, אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

מסירת הודעה
בעבירות תעבורה
(תיקון מס' 20)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 43)
תשס"ה-2005

(ב) היתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27 לפקודת התעבורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט, אלא אם כן הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה בתוך התקופות כמפורט בסעיף 225א(1) או (2) או התקיים האמור בסעיף קטן (א2).

(תיקון מס' 43)
תשס"ה-2005

239ב. לעניין עבירה של נהיגה בזמן פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה בלבד, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, נשלחה הודעה על גזר דין שבו הוטלה הפסילה או הודעה על החלטה בדבר הפסילה עד תום ההליכים בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין, וכאילו הודע לנמען על הפסילה לפי סעיף 67 האמור גם בלא חתימה על אישור מסירה כאמור בסעיף 237, אף אם לא התקיימו הוראות סעיף 237ג, זולת אם הוכיח הנאשם כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ואם התקיימו כל אלה:

חוקת מסירה לעניין
נהיגה בזמן פסילה
(תיקון מס' 59)
תש"ע-2009

- (1) חלפו 15 ימים מיום משלוח ההודעה;
- (2) הנאשם הוזמן לדין בבית משפט לפי סעיף 237 או בעל-פה לפי סעיף 97;
- (3) ההזמנה לדין כאמור בפסקה (2) כללה אזהרה, בכתב או בעל-פה, לפי העניין, שבמועד הדיון עשויה להתקבל החלטה בדבר פסילה, וכן הודעה בדבר תחולת החזקה לפי סעיף זה אם הנאשם לא יתייצב לדין;
- (4) הדיון בעניין כאמור בפסקה (2) הסתיים באותו מועד, או שמועד הדיון שונה לבקשת הנאשם;
- (5) בטופס אישור המסירה של דבר הדואר שהוחזר מולאו פרטי מוסר ההודעה, המען והמועד שבהם היא נמסרה או הטעם לאי-ביצוע המסירה.

240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

סדרי דין מיוחדים
בעבירות קלות
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

- (1) על נאשם לפי סעיף זה לא יחולו הוראות סעיף 123, אולם אין בכך כדי למנוע ממנו להודיע לבית המשפט בכתב מה הן טענותיו לענין העונש;
- (2) נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;

- (3) בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר. אין בהוראות פסקה זו כדי למנוע מבית המשפט להטיל מאסר במקום קנס ובלבד שבהזמנה למשפט צוין כי ניתן להטיל מאסר כאמור אם הנאשם לא יתייצב; צו מאסר לביצוע מאסר במקום קנס שניתן שלא בנוכחות הנידון או סניגורו יבוצע בהתאם להוראות סעיף 129א(ג).
- (ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-ו(ט).
241. (א) הוראות חוק זה אינן גורעות מסמכותו של אדם המוסמך על-פי חיקוק אחר לחקור בעבירה או לנהל את התביעה.
- (ב) חוקר כאמור יעביר את חומר החקירה לפרקליט המחוז; אולם אם נקבע בחיקוק אחר המוסמך לנהל את התביעה באותה עבירה, יעביר את חומר החקירה לאדם כאמור.
242. כל סמכות הנתונה לפי חוק לפרקליט מחוז, רשאי להשתמש בה פרקליט המדינה או משנהו וכן רשאי פרקליט המדינה, באישור היועץ המשפטי לממשלה, להעניק סמכות כאמור, למעט סמכות שנאצלה לפרקליט מחוז לפי כל דין, לפרקליט אחר מפרקליטות המדינה.
- 242א. (א) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לכל אחד מבעלי התפקידים המנויים בטור א' בתוספת השלישית, דרך כלל, לסוגי ענינים או לענין מסוים, את הסמכויות הנתונות לו לפי הוראות החוקים כמפורט לצדם בטור ב' בתוספת האמורה, כולן או מקצתן.
- (ב) שר המשפטים רשאי, בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספת השלישית, ובלבד שלא יוסיף הוראות חוק אלא בענין הליכים פליליים.
243. הוראות חוק זה אינן גורעות מהוראות חוק בתי-המשפט, תשי"ז-1957, זולת אם נאמר כן במפורש.
244. (א) שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.
- (ב) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הפנים, רשאי לקבוע כללים לתיאום פעולות פרקליטות המדינה והמשטרה.
245. תחילתו של נוסח זה ביום י' בתמוז תשמ"ב (1 ביולי 1982), אולם תחילתם של סעיפים 228 עד 230 ביום ט"ז בטבת תשמ"ג (1 בינואר 1983).

(הוראת שנה)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 46)
תשס"ו-2005

חוקרים ותובעים לפי
חיקוק אחר [215]

סמכות פרקליט מחוז
(תיקון מס' 7)
תשמ"ז-1987
(תיקון מס' 41)
תשס"ד-2004

אצילת סמכויות
היועץ המשפטי
לממשלה
(תיקון מס' 41)
תשס"ד-2004

שמירת דינים [216]

ביצוע ותקנות [227]

תחילה
(תיקון מס' 1)
תשמ"ב-1982

ת"ט תשמ"ב-1982

תוספת ראשונה

(סעיף 6(ב) ו-188(ב))

- (1) עבירות לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957, שנעברו במצרכי מזון;
- (2) עבירות לפי פקודת בריאות הציבור (מזון), 1935;
- (3) עבירות לפי חוק התקנים, תשי"ג-1953, שנעברו במצרכי מזון.

תוספת ראשונה א'⁷

(סעיף 60)

חלק א': עבירות עונן בטיפול הפרקליטות

- (1) ביטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים לפי פרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בתוספת זו – החוק);
- (2) פרסומי המרדה לפי סעיף 134(ג) לחוק;

(תיקון מס' 62 – הוראת
שנה) תשע"א-2010

⁷ התוספת תעמוד בתוקפה בנוסחה זה עד יום 16.11.2013.

- (3) אימונים צבאיים אסורים לפי סעיף 143 (ב) לחוק ;
- (4) עבירות בנשק לפי סעיף 144 (ב3) סיפה לחוק ;
- (5) הסתה לגזענות, לאלימות או לטרור לפי סימן א'1 בפרק ח' לחוק ;
- (6) מטיף להתאגדות אסורה לפי סעיף 146 לחוק ;
- (7) חבר להתאגדות אסורה לפי סעיף 147 לחוק ;
- (8) תרומות להתאגדות אסורה לפי סעיף 148 לחוק ;
- (9) פרסומי התאגדות אסורה לפי סעיף 149 לחוק ;
- (10) הפרעות ביחסי עבודה לפי סעיף 160 לחוק ;
- (11) עבירות כלפי קיום שירותים ציבוריים לפי סעיף 161 לחוק ;
- (12) הסתה לאיבה כלפי מדינה יידידותית לפי סעיף 166 לחוק ;
- (13) פגיעה בדגל או בסמל של מדינה יידידותית לפי סעיף 167 לחוק ;
- (14) חילול כבודם של גדולי מדינת חוץ לפי סעיף 168 לחוק ;
- (15) פגיעה ברגשי דת ומסורת לפי סימן ז' בפרק ח' לחוק ;
- (16) ריבוי נישואין לפי סימן ח' בפרק ח' לחוק ;
- (17) זנות ותועבה לפי סימן י' בפרק ח' לחוק ;
- (18) מעשה העלול להפיץ מחלה לפי סעיף 218 רישה לחוק ;
- (19) מכירת מזון מפוגל לפי סעיף 219 לחוק ;
- (20) החזקת מזון לא נקי לפי סעיף 220 לחוק ;
- (21) זיהום מים לפי סעיף 221 לחוק ;
- (22) זיהום אוויר לפי סעיף 222 לחוק ;
- (23) מלאכות פוגעות לפי סעיף 223 לחוק ;
- (24) מסייע לאחר מעשה לפי סעיף 261 לחוק (כאשר עבירת המקור בטיפול הפרקליטות) ;
- (25) אי-מניעת פשע לפי סעיף 262 לחוק ;
- (26) העלמת עבירה לפי סימן ב' בפרק ט' לחוק ;
- (27) תקיפת שוטר הקשורה למילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק ;
- (28) לחץ של עובד הציבור לפי סעיף 277 לחוק ;
- (29) עובד הציבור שיש לו זיקה פרטית לפי סעיף 278 לחוק ;
- (30) שימוש לרעה בכוח המשרה לפי סעיף 280 לחוק ;
- (31) מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק ;
- (32) הפרת חובת חקיקה לפי סעיף 286 לחוק ;
- (33) עבירות שוחד לפי סימן ה' בפרק ט' לחוק ;
- (34) גרימת מוות ברשלנות לפי סעיף 304 לחוק ;
- (35) העלמת לידה לפי סעיף 311 לחוק ;
- (36) שימוש ברעל מסוכן לפי סעיף 336 רישה לחוק ;
- (37) הפרת חובה של הורה או אחראי לפי סעיף 337 לחוק ;
- (38) מעשי פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(3) עד (9) לחוק ;
- (39) חבלה ברשלנות לפי סעיף 341 לחוק ;
- (40) עבירות מין בפרק י' לחוק ;
- (41) עבירות כלפי קטינים ונכים לפי סימן ו' בפרק י' לחוק ;
- (42) פגיעה בקטינים ובחסרי ישע לפי סימן ו'1 בפרק י' לחוק ;
- (43) עבירות מעין גניבה לפי סימן ב' בפרק י"א לחוק ;

- (44) קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישה לחוק;
- (45) תחבולה לפי סעיף 416 לחוק;
- (46) כישוף לפי סעיף 417 לחוק;
- (47) זיוף לפי סעיף 418 לחוק, למעט הסיפה;
- (48) זיוף המשפיע על עסקאות לפי סעיף 419 לחוק;
- (49) עבירת מנהלים ועובדים בתאגיד לפי סעיף 424(2) לחוק;
- (50) אי-גילוי מידע או פרסום מטעה בידי נושא משרה בכיר בתאגיד לפי סעיף 424א לחוק;
- (51) מרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק;
- (52) העלמה במרמה לפי סעיף 426 לחוק;
- (53) עושק לפי סעיף 431 לחוק;
- (54) הונאה לפי סימן ז' בפרק י"א לחוק, למעט סעיף 441 רישה;
- (55) גרימת שריפה ברשלנות לפי סעיף 449 לחוק;
- (56) זיוף כספים ובולים לפי פרק י"ב לחוק;
- (57) הכנת עבירה בחומרים מסוכנים לפי סעיף 497 לחוק;
- (58) מתן אמצעים לביצוע פשע לפי סעיף 498 לחוק (כאשר עבירת המקור בטיפול הפרקליטות);
- (59) קשר לעוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק (כאשר עבירת המקור בטיפול הפרקליטות);
- (60) חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000;
- (61) חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965;
- (62) חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984;
- (63) חוק לא תעמוד על דם רעך, התשנ"ח-1998;
- (64) חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998;
- (65) חוק המחשבים, התשנ"ה-1995;
- (66) פקודת הפטנטים והמדגמים;
- (67) פקודת מניעת טרור, התש"ח-1948;
- (68) חוק זכויות מבצעים ומשדרים, התשמ"ד-1984;
- (69) פקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972;
- (70) חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007;
- (71) גרימת מוות בנהיגה רשלנית – סעיף 64 לפקודת התעבורה.
- חלק ב': עבירות פשע שיועברו לטיפול התביעה המשטרתית**
- (1) סחר, ייצור וייבוא סכין לפי סעיף 185 לחוק;
- (2) איסור מכירת אגרופן או סכין לקטין לפי סעיף 185א(א) לחוק;
- (3) החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק;
- (4) הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(ב) לחוק;
- (5) חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק, למעט עבירה כאמור שנעברה בקטין;
- (6) פציעה לפי סעיף 334 לחוק, בנסיבות מחמירות לפי סעיף 335 לחוק, למעט עבירה כאמור שנעברה בקטין;
- (7) הסעה בכלי תחבורה מסוכן לפי סעיף 343 סיפה לחוק;
- (8) תקיפת זקן לפי סעיף 368 לחוק, למעט עבירה כאמור שנעברה בחסר ישע כהגדרתו בסעיף 368א לחוק;
- (9) כליאת שווא לפי סעיף 377 לחוק;

- (10) תקיפות בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א), (ב)1 ו-1(ג) לחוק;
- (11) גניבה בנסיבות מיוחדות לפי סעיף 384 לחוק;
- (12) גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק, כאשר ערך הגניבה אינו עולה על 50,000 שקלים חדשים;
- (13) גניבה בידי מורשה לפי סעיף 393 לחוק, כאשר ערך הגניבה אינו עולה על 50,000 שקלים חדשים;
- (14) דרישת נכס באיומים לפי סעיף 404 לחוק;
- (15) פריצה והתפרצות לפי סימן ד' בפרק י"א לחוק, למעט סעיף 408 לחוק;
- (16) קבלת נכסים שהושגו בפשע לפי סעיף 411 לחוק;
- (17) עבירות בקשר לרכב לפי סימן ה'1 בפרק י"א לחוק, למעט סעיף 413 לחוק;
- (18) הסגת גבול כדי לעבור עבירה לפי סעיף 447 לחוק;
- (19) היזקים מיוחדים לפי סעיף 453 לחוק;
- (20) קשר לפשע לפי סעיף 499(א)1 לחוק, כאשר עבירת הפשע בטיפול תובע משטרתי לפי האמור בתוספת זו;
- (21) הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 סיפה לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986;
- (22) עבירות לפי סימנים א' וב' בפרק ג' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (בפרט זה – פקודת הסמים), שעונשן אינו עולה על שבע שנים, וכן עבירות לפי הסימנים האמורים לגבי כמות סם שאינה עולה, בכל עבירה בנפרד, על כמות הסם המצוינת להלן:
- (א) לס"ד וכל סוגי האמפטימינים המפורטים בפרטים 2, 2א, 2ב ו-13ב עד 13ז לסימן ב' שבחלק א' לתוספת הראשונה בפקודת הסמים, וכן בפרטים 1 ו-3 לסימן ב' שבחלק ב' לתוספת הראשונה בפקודת הסמים – 100 יחידות;
- (ב) כל החומרים המצוינים בסימן א' שבחלק א' לתוספת השנייה בפקודה הסמים – 25 ק"ג;
- (ג) כל החומרים המצוינים בסימנים א' וב' שבחלק ה' לתוספת השנייה בפקודת הסמים – 20 גרם;
- (23) המנהל או המארגן שירותי הסעה במטרה לאפשר כניסה לישראל או שהייה בה לפי סעיף 12א(6ג) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952;
- (24) פגיעה בפרטיות לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, כאשר העבירה נעברה בין בני זוג;
- (25) עבירות לפי פקודת התעבורה שעונשן אינו עולה על שבע שנים, למעט עבירה של הפקרה אחר פגיעה לפי סעיף 64א לפקודת התעבורה;
- (26) עבירות לפי חוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969, למעט עבירות לפי סעיפים 117(א) ו-122;
- (27) עבירות לפי חוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965, למעט עבירות לפי סעיפים 85 ו-88.
- חלק ג': עבירות פשע שפרקליט מחוז רשאי להעבירן לטיפולו של תובע משטרתי בשל העדר חומרה יתירה בנסיבות ביצוע העבירה ואי-מורכבות הראיות**
- (1) עבירות בנשק לפי סעיף 144(א) רישה לחוק;
- (2) סחיטה בכוח לפי סעיף 427 רישה לחוק;
- (3) סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישה לחוק;
- (4) עבירה אחרת שבטיפול פרקליט ואינה בסמכותו הייחודית של בית משפט מחוזי, שנחקרה יחד עם עבירה שבטיפול תובע משטרתי והיא כרוכה ושלובה בה, ואשר פרקליט מחוז מצא כי בנסיבות העניין, העבירה שבטיפול התובע המשטרתי היא העבירה המרכזית.
- חלק ד': עניינים שבהם רשאי תובע משטרתי, או שוטר שהסמיך היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 12(א)1(ב), לטפל גם בבית המשפט המחוזי**

- (1) בקשות ועררים בעניין מעצר, חיפושים ושחרור בערובה;
- (2) עיון חוזר על החלטות בית משפט שלום או שופט תעבורה לפי סעיף 49 לפקודת התעבורה, או ערעור לפי סעיף 60 לאותה פקודה;
- (3) ערר על החלטת בית משפט שלום לפי סעיף 74(ה), בהתייחס לחומר חקירה הנוגע לכתב אישום המוגש בידי תובע משטרתי;
- (4) השגה על החלטה בעניין בקשה להישפט באיחור לפי סעיף 230;
- (5) תיקים שנדרשת בהם מומחיות מקצועית טכנית מיוחדת בענייני תעבורה.

תוספת שניה

(סעיף 68)

(1) עבירות לפי סעיפים 189, 190, 192, 194, 196, 223, 224, 334, 336 רישא, 379, 380, 447, 496 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ולמעט עבירות כאמור, שנעברו כלפי בן משפחה; לענין זה, "בן משפחה" - כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991; (2) עבירות לפי חוק למניעת מפגעים, תשכ"א-1961, בסייגים האמורים בסעיף 11 לחוק האמור; (2) עבירות לפי סעיף 63 לחוק אוויר נקי, התשס"ח-2008, בסייגים האמורים בסעיף 70 לחוק האמור; (3) עבירות לפי סעיף 61(ג), (ד) ו-(ה) לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007; (4) עבירות לפי סעיף 3 לפקודת סימני סחורות; (5) עבירה לפי סעיף 23(1) לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981, מחמת הפרה של סעיפים 17 או 18 לחוק האמור או של צו שניתן לפי סעיף 17 האמור; (6) עבירות לפי סעיף 60 לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972; (7) עבירות בשל העברת חזקה, סיוע לקבל חזקה וקבלת חזקה, לפי סעיף 108 לחוק הגנת הדייר [נוסח משולב], תשל"ב-1972; (8) עבירות לפי חוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], תשכ"ט-1969; (9) עבירות לפי חוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965; (10) עבירות לפי חוק הבחירות לגופים ציבוריים, תשי"ד-1954; (11) עבירות לפי פקודת הידיעות הטלגרפיות לעתונות; (12) עבירות לפי חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981; (13) עבירות לפי חוק שמירת הנקיון, תשמ"ד-1984, בסייגים האמורים בסעיף 21א לחוק האמור; (14) עבירה לפי סעיף 2 לחוק מניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים, תשמ"ח-1988, בסייגים האמורים בסעיף 8 לחוק האמור; (15) עבירה לפי סימן א' לחוק המים, תשי"ט-1959; (16) עבירה לפי חוק איסוף ופינוי פסולת למיחזור, תשנ"ג-1993, שנעברה ברשות היחיד של הקובל; (17) חוק צער בעלי חיים, תשנ"ד-1994, בסייגים האמורים בסעיף 15 לחוק האמור; (18) חוק החומרים המסוכנים, תשנ"ג-1993, בסייגים האמורים בסעיף 15 לחוק האמור; (19) עבירה לפי סעיף 204 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, בנוגע להתקנת צלחת	<p>(תיקון מס' 33)
תשס"א-2001</p> <p>(תיקון מס' 3)
תשמ"ג-1983
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 35)
תשס"ב-2001</p> <p>(תיקון מס' 25)
תשנ"ז-1997</p> <p>(תיקון מס' 58)
תשס"ח-2008</p> <p>(תיקון מס' 38)
תשס"ג-2002
(תיקון מס' 54)
תשס"ח-2007</p> <p>(תיקון מס' 5)
תשמ"ד-1984
(תיקון מס' 25)
תשנ"ז-1997</p> <p>(תיקון מס' 9)
תשמ"ח-1988</p> <p>(תיקון מס' 13)
תשנ"א-1991
(תיקון מס' 15)
תשנ"ג-1993</p> <p>(תיקון מס' 17)
תשנ"ד-1994
(תיקון מס' 25)
תשנ"ז-1997
(תיקון מס' 27)
תשס"ט-2000</p> |
|---|---|

קליטה כמשמעותה בפרק ב' 2 סימן ב' לחוק הבזק, תשמ"ב-1982, ובסייגים האמורים בסעיף 266ב;

(20) עבירה לפי חוק הגבלת הפרסומת למוצרי טבק לעישון, תשמ"ג-1983, בסייגים האמורים בסעיף 11א;

(תיקון מס' 30)
תשס"א-2001

(20)⁸ עבירה לפי סעיף 204 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, בנוגע למיתקן גישה אלחוטית כמשמעותו בפרק ו' סימן ה' לחוק הבזק, תשמ"ב-1982, ובסייגים האמורים בסעיף 266ג לחוק התכנון והבניה.

(תיקון מס' 34)
תשס"א-2001

תוספת שלישיה

(סעיף 242א)

(תיקון מס' 41)
תשס"ד-2004

טור א'	טור ב'
(1) פרקליט המדינה, משנה לפרקליט המדינה ומנהל המחלקה הפלילית בפרקליטות המדינה	א. סעיפים 94(ג) ו-94א(ג) לחוק זה. ב. סעיף 21 לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991. ג. סעיף 14 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (בתוספת זו – חוק הנוער). ד. סעיפים 124(א), 291א(ב) ו-354(א) או (ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בתוספת זו – חוק העונשין). ה. סעיפים 17(ב) ו-35(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (בתוספת זו – חוק המעצרים). ו. סעיפים 14 ו-15 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.
(2) בעלי התפקידים המנויים בפרט (1) וכן פרקליט מחוז	א. סעיפים 69 ו-229(ג) לחוק זה. ב. סעיף 4(א) לחוק הנוער. ג. (נמחק). ד. סעיף 38(ד) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. ה. סעיף 8א(א) לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985. ו. סעיפים 9(ב) ו-123 לחוק העונשין. ז. סעיף 29 לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991.
(3) פרקליט המדינה, מנהל המחלקה הבין-לאומית בפרקליטות המדינה	א. סעיף 10(א) לחוק העונשין ב. סעיף 20 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 ג. סעיף 10 לחוק לנשיאת עונש מאסר במדינת אזורותו של האסיר, התשנ"ז-1996
(4) בעלי התפקידים המנויים בפרט (2) וכן מנהל המחלקה הפיסקאלית בפרקליטות המדינה	א. סעיף 58(ב) לחוק המעצרים
(5) פרקליט המדינה ומשנה לפרקליט המדינה	א. סעיף 8 לחוק
(6) משנה לפרקליט המדינה ומנהל	סעיף 12(א)(1)(ב) לחוק, לעניין הסמכת תובעים לעניין

(תיקון מס' 44)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 56)
תשס"ח-2008

צו תשס"ח-2007

צו תשנ"א-2011

צו תשס"ח-2007

צו תשס"ח-2007

צו תשס"ח-2007

צו תש"ע-2010

⁸ הכפילות במקור.

עבירות לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965

המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין
בפרקליטות המדינה בכפוף להנחיות
היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט
המדינה, אם הואצלה לו הסמכות
כאמור בסעיף 12(ג)

משה נסים
שר המשפטים

לוח השוואה

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
72	66	37	33	2	1
73	א 66	38	34	5	2
74	67	39	35	6 (א), (ב), (ד)	3
75	68	40	א 35	6 (ג)	4
76	69	41	36	7	5
77	70	42	37	8	6
78	71	43	38	9 (א), (ג)	7
79	72	44	39	10	8
80	73	45	40	11	9
81	74	46	41	12	10
82	א 74	47	42	13	11
83	ב 74	48	43	14	12
84	ג 74	49	44	15	13
85	75	50	45	16	14
86	76	51	46	17 (א)	15
87	77	52	47	17 (ב)	16
88	78	53	48	18	17
89	79	54	49	19	18
90	80	55	א 49	20	19
91	81	56	50	21	20
92	82	57	51	22	21
93	83	58	52	23	22
94	84	59	53	24	23
95	85	60	54	25	24
96	86	61	55	26	25
97	87	62	56	27	26
98	88	63	57	28	27
99	89	64	58	29	א 27
100	90	65	59	30	28
101	91	66	60	31	29
102	92	67	61	32	א 29
103	93	68	62	33	30
104	94	69	63	34	31
א) 106	95	70	64	35	א 31
ב) 106	96	71	65	36	32

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982

נוסח מלא ומעודכן

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
180	162	144	א 131	107	97
181	163	145	132	108	98
182	164	146	א 132	109	99
183	165	147	ב 132	110	100
184	166	148	ג 132	111	101
185	167	149	133	112	102
186	168	150	134	113	103
187	169	151	135	114	104
188	170	152	136	115	105
189	171	153	137	117	106
190	172	154	138	118	107
191	173	155	139	119	108
192	174	156	140	120	109
193	175	157	141	121	110
194	176	158	142	122	111
195	177	159	143	116	112
196	178	160	144	123	113
198	179	161	145	124	114
199	180	162	א 145	125	115
200	181	163	146	126	116
201	182	164	147	127	117
202	183	165	148	128	118
203	184	166	149	129	119
204	185	167	150	130	א 119
205	186	168	151	131	120
206	187	169	152	132	א 120
207	188	170	א 152 (ג) —	133	121
208	189	171	א 152 (ד)	134	122
209	א 189	172	153	135	123
210	190	173	154	136	124
211	191	—	155	137	125
212	192	174	156	138	126
213	193	175	157	139	127
214	194	176	158	140	128
215	195	177	159	141	129
216	196	178	160	142	130
217	197	179	161	143	131

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982

נוסח מלא ומעודכן

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
237	209		201 ח (א), (ב),	218	198
3	210	228	(ז) ו"ח	219	199
238	211		201 ח (ג), (ד)	220	200
239	213	229	ו"ה	197	201
240	214	230	201 ח (ו)	221	א 201
241	215	231	202	222	ב 201
243	216	232	203	223	ג 201
—	217	233	204	224	ד 201
1	218	234	205	225	ה 201
—	219 — 226	235	206	226	ו 201
244	227	236	207	227	ז 201
—	228	4	208		

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)